

ת"פ 66148/05/18 - מדינת ישראל נגד אברהם חי חסון

ת"פ 66148-05-18
23 יולי 2020

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

אברהם חי חסון

הכרעת דין

האירוע

1. עניינו של תיק זה במריבה בין שכנים - הנאשם ואשתו שגית מצד אחד, והמתלוננים - שלהם חצר משותפת מופרדת ביניהם בחומת אבן - מצד שני, בשבת בצהריים ערב חג השבועות, על רקע תלונות הנאשם כי המתלוננים, שבילו עם בני משפחה וחברים בבריכה שבחצר הבית, מרעישים יתר על המידה. סופה של המריבה בפציעת המתלונן ובמעצרו של הנאשם, כאשר לגרסת המתלונן ועדי התביעה, הנאשם תקף את המתלונן בסכין; ולגרסת הנאשם ורעייתו, המתלונן ואורחיו תקפו את הנאשם.

כתב האישום

2. בעקבות האירוע, הוגש נגד הנאשם כתב אישום, המייחס לו חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק; ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם מתגורר בסמיכות לביתו של מר יצחק צרפתי (להלן: "**המתלונן**"). בין חצר ביתו של הנאשם לחצר ביתו של המתלונן מפרידה חומת אבן רחבה בגובה של כ-1.5 מטר (להלן: "**החומה**"). בחצר ביתו של המתלונן קיימת בריכה.

4. ביום שבת, 19.5.2018, התארחו בבית המתלונן חברים וקרובי משפחה אשר שהו בבריכה בחצר. בסביבות השעה 14:00 יצא הנאשם מביתו, התקרב לחומה, צעק לעבר הנוכחים כי הם מפריעים לו וביקש מהם להיות בשקט. לאחר מכן, נכנס הנאשם לביתו, הוציא רמקול וניסה לחברו למכשיר הטלפון הנייד שלו כדי להשמיע מוזיקה בתגובה לרעש שהגיע מחצר המתלונן.

5. בסמוך למתואר יצאה שגית, אשתו של הנאשם, מביתם וצעקה כלפי השכנים כי הם גורמים לרעש. בתגובה לדברי הנאשם ושגית, השיבה להם אליה, אשתו של המתלונן, כי ניתן לבקש בצורה יותר יפה. במהלך חילופי הדברים, המתלונן התקרב לחומה, פנה אל הנאשם ואמר לו "אין לך צורך לצעוק, אבי תירגע מה יש לך?" בתגובה לך, השיב הנאשם למתלונן: "אני אירגע? אני אראה לך מה זה להירגע" ונכנס לביתו במהירות.

6. הנאשם נטל מביתו סכין בעלת להב באורך של כ- 20 ס"מ, הניח אותה במותן מכנסיו ויצא מביתו לכיוון החומה, שם עמד המתלונן. שגית, אשתו של הנאשם, ניסתה למנוע ממנו להתקרב לחומה וצעקה עליו שיכנס לביתם. הנאשם נאבק עימה ובמהלך המאבק חולצתו נקרעה. הנאשם הדף את אשתו והצליח להשתחרר מאחיזתה. לאחר מכן, שלף הנאשם את הסכין, אחז בה בידו הימנית ורץ לעבר המתלונן אשר עמד בסמוך לחומה, בחצר ביתו. בהגיעו לחומה, הניח הנאשם את ידו השמאלית על החומה, הניף את גופו באופן בו מחציתו העליונה היתה מעל לחומה, הניף את הסכין לעבר המתלונן, נעץ אותה בעוצמה באמתו הימנית של המתלונן וחתך אותה באורך של כ- 12 ס"מ.

7. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרם למתלונן חתך עמוק באורך של כ- 12 ס"מ, נחתכו שרירים באמתו הימנית וכן נגרם לו קרע של גיד ה- EDC באמה. כמו כן, נגרמה לו פגיעה בעצב תחושת ביד, בגינה הוא לא יכול ליישר את אצבעו השלישית. המתלונן פונה לבית החולים שערי צדק, שם אושפז ונותח, והיה עליו להמשיך ולקבל טיפול רפואי לריפוי ושיקום היד.

8. בעקבות הדיווח למשטרה על האירוע, בשעה 14:30 הגיעו למקום שוטרים וביניהם השוטר מור אריאלי (להלן: "השוטר אריאלי"). השוטרים עצרו את הנאשם והכניסו אותו לרכב המשטרה. בעת שהנאשם שהה ברכב, ניגש אליו השוטר אריאלי ושאל את הנאשם מה קרה. בתגובה השיב הנאשם: "אין לי מה לדבר איתך תזדיין מפה" וירק לעבר פניו של השוטר אריאלי מספר פעמים. השוטר אריאלי בתגובה דחף את הנאשם פנימה לתוך רכב המשטרה. הנאשם החל להשתולל ולבעוט לעבר השוטר אריאלי. שלוש מהבעיטות פגעו בשוטר אריאלי. השוטר אריאלי התרחק מהרכב והנאשם יצא ממנו.

9. בשלב זה, משפחתו של הנאשם נאספה סביב רכב המשטרה וביניהם אביה של שגית, אשתו של הנאשם, אשר עמד בין השוטר אריאלי לבין הנאשם. הנאשם הניף את ראשו לאחור במטרה לנגוח בראשו של השוטר אריאלי. השוטר, בתגובה, תפס אותו והצמיד אותו לרכב. הנאשם המשיך להשתולל, קילל וירק לעבר השוטר אריאלי ואמר לו: "אתה תשלם על זה, אני אגיע אליך, אני מהארגון של חומי בנימין". השוטר אריאלי הכניס את הנאשם לרכב בעודו בועט ומשתולל. הבעיטות פגעו בשוטר אריאלי אשר הזהיר את הנאשם כי אם לא יירגע, הוא ישתמש באקדח טייזר נגדו. הנאשם לא חדל, והשוטר אריאלי השתמש באקדח פעם אחת כנגד הנאשם. הנאשם המשיך לקלל את השוטר אריאלי ולאיים עליו: "אתה לא שוטר, אתה שרמוטה, אתה בן זונה, אתה תשלם על זה, אני אגיע אליך". השוטר אריאלי סגר את דלת הרכב והנחה את השוטרים לקחת את הנאשם לתחנת המשטרה.

10. במעשיו אלו גרם הנאשם למתלונן לחבלות חמורות שלא כדין, בכוונה להטיל בו נכות או מום, או לגרום לו לחבלה חמורה; הנאשם תקף שוטר, שפעל במסגרת מילוי תפקידו כחוק, בכוונה להכשיל את השוטר בתפקידו או למנוע או להפריעו מלמלאו; וכן איים על אדם בפגיעה שלא כדין, בכוונה להפחידו או להקניטו.

תשובת הנאשם לאישום

11. הנאשם טען כי הוא הוציא רמקול במטרה להשמיע מוזיקה בתגובה לרעש שעלה מחצר השכנים. בעודו מרכיב את הרמקול, כחמישה גברים יצאו מהבריכה וקפצו מעל הגדר. בשלב זה הוא נמלט אל תוך ביתו יחד עם אשתו והגיף את תריסי הבית. הם שמעו דפיקות חזקות על חלון הזכוכית אשר גרמו להתנפצותו. הוא לא ידע מי נפצע כתוצאה משבירת החלון.

אשר לחלקו השני של האירוע, אכן התגלע ויכוח בינו לבין השוטרים, אך הם נהגו בו באלימות והפעילו כלפיו טייזר, ללא הצדקה בעודו אזוק.

ראיות המאשימה

12. מהראיות שנשמעו עולה כי בביתו של המתלונן, איציק צרפתי, נכחו בעת האירוע בנוסף למתלונן האנשים הבאים: אליה צרפתי - אשתו של המתלונן; ורד זלוטובסקי - חברת המשפחה; אלכס זלוטובסקי - בעלה של ורד חבר המשפחה; אמילי עובדיה - אחותה של אליה; תומר עובדיה - בעלה של אמילי, גיסה של אליה; בת אל ביטון - גיסתה של אליה; דניאל ביטון - אביה של אליה; שינטל ביטון - אמה של אליה; ובהמשך הגיע למקום בן נהורי ביטון - אחיה של אליה.

13. עד תביעה 1 - איציק צרפתי (המתלונן)

ביום שבת שלפני חג שבועות הוא, משפחתו וחברים ישבו בגינה, חלקם בבריכה וחלקם במדשאה. בסביבות השעה 13:30, כשתכננו להיכנס לתוך הבית לארוחת צהריים, הנאשם קפץ על החומה וביקש שיפסיקו עם הרעש. לפני שהם הספיקו לענות הוא חזר לביתו, הוציא רמקול קריוקי ואמר שישים להם "מוזיקה ערבית". המתלונן שהיה בבריכה יצא ממנה וביקש מהנאשם להירגע. הנאשם השיב לו "אני אראה לך מה זה", נכנס לביתו ויצא. אשתו של הנאשם ניסתה לעצור אותו והוא נאבק בה. הוא רץ לכיוון המתלונן ושלף מהמותן סכין שנראתה כסכין קצבים. המתלונן הרים את ידיו להתגונן ופתאום ראה שידו "פתוחה לשניים". לטענתו, תנועת הדקירה שעשה הנאשם היתה מלמעלה כלפי מטה. לבית המשפט הוצגה תמונה של היד הפצועה, אשר צולמה על ידי המשטרה (ת/1). לאחר שנדקק בידו, חברו אלכס שנכח במקום עטף לו את היד במגבת והכניסו אל תוך הבית.

היות שהחומה יותר גבוהה מצד ביתו של הנאשם, העריך המתלונן כי הנאשם עלה על אדנית שיש על הקרקע בגינה שלו, כדי לטפס על החומה. לדבריו "חצי מהגוף שלו עובר את החומה".

המתלונן עבר להתגורר בבניין כחצי שנה לפני האירוע. לפני כניסתם לדירה, היה ויכוח על חניה. לא היו סכסוכים נוספים עם הנאשם, והם אפילו תכננו לבנות גדר משותפת על החומה, כדי שתהיה פרטיות בין הגינות.

בעקבות הפציעה ביד נקרע לו עצב, האצבע לא מתיישרת עד הסוף וגם את היד הוא לא יכול ליישר עד הסוף. הוא עדיין מטופל בשערי צדק כדי לשקם את היד. במשך שלושה חודשים לאחר הפציעה לא יכול היה לעבוד.

מיד לאחר הדקירה, הכניסו אותו לתוך הבית ועל כן הוא לא יודע מה היה בחוץ. הוא לא עבר לשטח הגינה של הנאשם וגם לא יודע כיצד נשבר החלון בביתו של הנאשם. כשנשאל למה ניקו את הבית לאחר הפציעה, השיב שאינו יודע. אשר

לחבלות על גופו של הנאשם, השיב המתלונן כי הן נגרמו על ידי אשתו של הנאשם בעת שהיא נאבקה בו כשניסתה לעצור אותו.

אשר לפציעתו של בן, השיב העד שאינו יודע כיצד הוא נפצע. לאחר מכן, השיב שלהבנתו בן שבר לנאשם את החלון כי הנאשם רצה לצאת שוב לגינה. כשנאמר לו שהוא עבר לחצר הנאשם ויחד עם בן שבר את חלון ביתו של הנאשם בזמן שניסה להיכנס לבית, השיב שהוא היה בגינה שלו והנאשם קפץ עליו עם סכין. הוא לא עבר לצד השני של הגדר, ומיד לאחר הפציעה נכנס לביתו.

14. ת/1, ת/א1 - תמונת ידו הפצועה של המתלונן ותמונת ידו החבושה, בהתאמה.

15. ת/19 - קבלה רפואית של המתלונן מיום 19.5.2018, לחדר מיון בבית חולים שערי צדק. החולה יצחק צרפתי הגיע למחלקת אורתופדיה מחדר מיון. התלונה העיקרית היא חתך באמה הימנית. לדבריו ביום פנייתו למיון השכן שלו דקר אותו בסכין באמה הימנית. אין חתכים נוספים. בבדיקה אמר שלא מצליח ליישר את האצבע השלישית עד הסוף, ללא חוסר תחושת. אושפז לצורך הטרייה ואקספלורציה בחדר ניתוחי. דו"ח ניתוח מיום 20.5.2018. ממצאים ניתוחיים: קרע בעיקר ב-EDC, חשד לרקע של עצב תחושת באמה.

16. ת/19א - סיכום אשפוז מיום 21.5.2018.

17. **עדת תביעה 2 - אליה צרפתי - אשתו של המתלונן**

על פי עדותה של העדה, בשבת, בסביבות השעה 14:00, פינתה דברים מהגינה לתוך הבית לקראת ארוחת הצהריים ופתאום ראתה את הנאשם יוצא מביתו באגרסיביות: "מרים עם הטון בצעקות, ידיים למעלה, 'מה נראה לכם שאתם עושים? מה נראה לכם? איפה אתם חושבים שאתם נמצאים?'" היא השיבה לו שהם תיכף נכנסים לתוך הבית. הנאשם אמר שיוציא רמקול לחצר וישמיע מוזיקה. היא השיבה לו שיעשה מה שהוא רוצה, נכנסה אל תוך הבית ויצאה. הנאשם הוציא מחוץ לבית רמקול, אך לא הצליח לחבר אותו מאחר שהיה עצבני. אשתו של הנאשם יצאה מהבית וצעקה אף היא שהם מרעישים. היא השיבה שיהיו בשקט והוא המשיך לצעוק "אנחנו מקטמון, יש לך בעיה עם זה?" בעלה התערב וביקש מהנאשם להירגע. בשלב זה המתלונן יצא מהבריכה יחד עם תומר ואלכס. הנאשם נכנס לביתו ויצא חזרה ואז היא שמעה את אשתו צורחת "מה אתה משוגע? מה נכנס בך שטן? מה אתה עושה?" אשתו תפסה אותו וניסתה למנוע ממנו להתקדם והוא דחף אותה כדי להשתחרר ממנה. הוא הסיר את החולצה שבה אחזה אשתו והתקרב לכיוון החומה תוך שהוציא סכין מהמכנסים והרים אותה לכיוון המתלונן. הסכין היתה דקה וארוכה, עם ידית שחורה. לטענתה, הנאשם היה "חדור מטרה" וידע מה הוא הולך לעשות. אירוע הדקירה היה ממש בסמוך לגדר. היא ראתה שהנאשם עלה על האדנית כדי לקבל תנופה ולהגיע לגובה שלהם. היא נכנסה אל תוך הבית והתקשרה מיד למשטרה ולמגן דוד אדום.

בהודעתה הראשונה במשטרה אמרה העדה שלא הבחינו שהמתלונן נדקר ואילו בעדותה בבית המשפט אמרה שראתה את הדקירה. כאשר נשאלה על כך השיבה: "ראיתי את אבי קופץ מעל הגדר עם הסכין ביד. לאן הסכין נכנסה באותו רגע? אני לא ראיתי. ראיתי את הסכין וזזתי צעד אחורה. אחרי שניה איציק צעק 'היד שלי'. זה בדיוק מה שראיתי".

העדה נשאלה לגבי איסוף הפסולת לאחר האירוע ועל שקיות זבל שנמצאו בחדר המדרגות ובהן בקבוקי וויסקי ובירה, והשיבה כי מדובר בשקיות מערב יום שישי, שגם אז היו להם אורחים. לגבי יום האירוע - מרגע האירוע איש לא פינה דבר מהמקום.

אשר למקום המצאו של בן במהלך האירוע, העידה כי היה בבית כנסת ולא נכח באירוע. לשאלה כיצד בן נפצע, השיבה כי לא היתה בחוץ בזמן שזה קרה. בן סיפר לה שלאחר האירוע ראה את הנאשם יוצא מחלון ביתו עם סכין ביד, ולפיכך הוא קפץ לעבר החלון, החלון נשבר ורגלו נחתכה.

העדה התבקשה להתייחס לאמירתה לפיה חמישה גברים שהיו בברכה קמו ושאלו את הנאשם מה הוא יכול לעשות, והשיבה כי במקום היו בנוסף לה שלושה גברים (איציק, אלכס ותומר), אביה היה בתוך הברכה עד לאחר אירוע הדקירה. היא לא זכרה איפה עמד בעלה ביחס אליה ברגע הדקירה, או מי עמד לפני מי.

לטענת העדה, איש מהנוכחים לא התקרב אל הנאשם. כשנשאלה לגבי החבלות על גופו של הנאשם השיבה שהוא קפץ ללא חולצה על גדר אבן וזה מקור החבלות. אשר לשטיפת הרצפה בחצר לאחר האירוע, אמרה שאיננה יודעת מי שטף כיוון שהיתה בתוך הבית עם בעלה והילדים.

18. עדת תביעה 3 - ורד זולוטובסקי - חברה של המתלון ואשתו.

על פי עדותה של העדה, במועד האירוע היא ישבה ליד הברכה עם בנה התינוק. כששמעה צעקות קמה לראות מה קרה. לטענתה, האירוע היה ממש מהיר. הנאשם יצא מדירתו "בצורה מתלהמת", ללא שקדמה לכך בקשה לשמירה על השקט. הוא חזר לביתו והוציא רמקול להשמיע מוזיקה, הציב את הרמקול בסמוך לדלת ביתו. לאחר מכן שוב נכנס לביתו ואז יצא. אשתו ניסתה לחסום אותו אך הוא רב איתה עד ש"העיף אותה", רץ לעבר החומה והניף את היד. היא לא ראתה מה הוא עשה וגם לא ראתה סכין, אך מספר שניות לאחר מכן ראתה את היד של המתלון פתוחה "כמו נתח של בשר". כשראתה את הדם אספה את הילדים, נכנסה איתם לחדר והדליקה להם טלוויזיה בווליום גבוה כדי שלא יהיו מודעים לאירועים בחוץ. היא יצאה רק לאחר שהגיעה המשטרה ולא ראתה מה קרה בחוץ לאחר האירוע.

העדה לא ראתה את הגברים "שותים" ולא ראתה את הסכין.

19. עד תביעה 4 - אלכסנדר זולוטובסקי - חבר של המתלון ואשתו.

העד שהה עם ילדיו בברכה, ובעת שהתחילה המהומה בחוץ יצא מהברכה ונעמד ליד החומה. כפי שהוא תיאר - הם ישבו בברכה ובסביבות השעה 14:00 הנאשם יצא והתחיל לצעוק עליהם שיהיו בשקט. אשתו של המתלון ביקשה מהם לא להגיב. הנאשם נכנס לביתו ויצא עם "בוקסה גדולה" כדי להשמיע מוזיקה, אך כנראה לא הצליח להפעיל אותה, כי הוא לא שמע מוזיקה. המתלון ביקש מהנאשם להירגע ואז הנאשם נכנס שוב לביתו: "אבי נכנס לתוך הבית, מה שנקרא באמוק, ממש בריצה לתוך הבית, וברגע שהוא חזר אשתו ניסתה להדוף אותו וצעקה לו 'אבי לא'". הנאשם רץ לכיוון שלהם וזינק מעל החומה. העד ראה את הסכין מונפת ואת המתלון מגן על עצמו עם היד. כפי שתיאר בבית המשפט, החומה מהצד של המתלון הגיעה לו עד לאמצע הבטן. הסכין היתה סכין מטבח, באורך של כ- 20 ס"מ.

כשראה את החתך ביד של המתלון, הוא צעק לאשתו שתוציא את הילדים מהברכה, תפס מגבת וחבש למתלון את היד כדי לעצור את הדימום. הוא נכנס עם המתלון לבית, התקשר למגן דוד אדום וביקש מהם להזמין משטרה. הוא שהה עם המתלון בתוך הבית עד שהאמבולנס הגיע ולאחר מכן נסע איתו לבית החולים.

לדברי העד, הוא לא נכנס לביתו של השכן. לדבריו, חוץ ממנו היו בברכה איציק ודני. היו שם בירה וויסקי, הוא שתה בירה, כולם שתו קצת. הוא לא ידע מה קרה לבקבוקי השתייה החריפה שהיו במקום.

לגבי החבלות על גופו של הנאשם, השיב שאינו יודע כיצד נגרמו וכיצד נקרעה לו החולצה. הוא ראה שהנאשם יצא מביתו וגם ראה שהוא נאבק עם אשתו שניסתה לעצור אותו. לאחר כמה ימים ראה שהיתה שם זכוכית שבורה.

לדברי העד הוא לא ידע איפה היתה אשתו של המתלונן, אליה, בזמן שהוא היה עם המתלונן. לגבי בן ביטון, השיב שכאשר הוא הגיע לבית המתלונן, בן היה איתם קצת בברכה ואז הלך לבית הכנסת. הוא לא ידע לומר מתי בן חזר.

20. עד תביעה 5 - תומר עובדיה

העד נשוי לאמילי, אחותה של אליה אשתו של המתלונן. הוא ואשתו ישנו בבית הוריה, במרחק 10 דקות הליכה מבית המתלונן. לאחר התפילה בבית הכנסת בבוקר, הגיע עם חמיו לביתו של המתלונן לארוחת בוקר. הם ישבו בברכה כשהנאשם יצא והחל לצעוק עליהם. אשתו של המתלונן דיברה איתו והנאשם בתגובה הלך להביא רמקול ואיים להשמיע מוזיקה. המתלונן ביקש ממנו להירגע ואז "הוא נכנס לבית, יצא, שם את היד על החומה, נתר כזה, עשה איזה כמה מכות כאלה עם הסכין". כשהנאשם יצא מביתו אשתו ניסתה לעצור אותו ותפסה אותו מהחולצה. הוא הזיז אותה והיא "עפה". הסכין היתה סכין שף, העד ראה את הלהב אך לא ראה את הידית. ראה שהנאשם עשה בין שתיים לשלוש תנועות דקירה. הוא היה במרחק שניים-שלושה מטרים מהמתלונן. אחרי שהמתלונן נפצע, הכניסו אותו לבית וחבשו לו את היד. הוא הלך להיות עם אשתו שהיתה בחודש תשיעי להריון באותה עת.

לטענתו, הנאשם יצא מביתו "טעון". הנאשם הלך לכיוון החומה בהליכה מהירה. להערכתו החומה מצד ביתו של המתלונן היא בגובה של 1.60 מ' לערך. הוא לא ידע מה גובה הגדר מצד ביתו של הנאשם.

כשנשאל לגבי אלכוהול השיב שהוא שתה בירה. הוא לא ידע לומר מי אסף את בקבוקי השתייה החריפה מהגינה לפני שהמטרה הגיעה, או מי שטף את הגינה.

העד מסר את עדותו במשטרה כארבעה ימים לאחר האירוע. הוא לא הלך מיוזמתו, השוטרים התקשרו אליו וביקשו ממנו להגיע. לטענתו, הוא עזב את ביתו של המתלונן לפני שהגיעו שוטרים עם מדים למקום. הוא לקח את אשתו לבית הוריה כיוון שדאג לה. במהלך עדותו עומת עם העובדה שאשתו מסרה הודעה למשטרה בשעה 15:02 והשיב שיתכן שהיא דיברה עם השוטרים אבל הוא לא ראה אותם, זה בית גדול. אמר שירד למטה לחניה וכשחזר הוא ואשתו עזבו את המקום. העד שלל טענה כי ברח מהדירה כשהגיעו השוטרים כדי להסתיר את העובדה שהם עלו לגינה של הנאשם, שברו את החלון וניסו לתקוף את הנאשם. אשר לחבלות על גופו של הנאשם, השיב שיתכן שנגרמו מהטיפוס על החומה. הוא לא ידע לומר מי קרע לנאשם את החולצה ושיער שאולי זו היתה אשתו כשמסכה אותו, אבל הוא לא ראה שהיא קרעה לו את החולצה.

21. עדת תביעה 6 - אמילי עובדיה

בתחילת האירוע היא היתה בתוך הבית ואירגנה דברים לארוחת הצהריים כששמעה את אליה אחותה צועקת בחוץ. היא יצאה החוצה וראתה את השכן מוציא רמקול ומנסה לחבר אותו. אליה התווכחה עם הנאשם ועם אשתו והנאשם קילל ואיים. הנאשם התעצבן ונכנס הביתה ואז היא שמעה את אשתו צועקת. הוא יצא מפתח ביתו ואשתו משכה בחולצתו

וניסתה לעצור אותו. הוא "העיף" אותה על הגדר והיא נפלה. הנאשם רץ לעבר החומה עם הסכין ועשה תנועות של דקירה. הסכין היתה סכין שפים גדולה, עם ידית שחורה. אחרי הדקירה היו צרחות של הילדים בבית. הנאשם ברח הביתה עם אשתו והם הורידו מהר את כל התריסים. אף אחד מהצד שלהם לא ניסה לדבר איתו.

העדה נשאלה לגבי שתיית אלכוהול והשיבה שהגברים שחזרו מבית הכנסת שנתו קצת, לא ידעה לומר מה. כשהיא יצאה מהבית, אביה, בעלה, המתלונן ואלכס היו בבריכה. אחיה בן היה בבית הכנסת.

העדה לא זכרה לומר איפה היה בעלה לאחר האירוע בזמן שהיא מסרה עדות למשטרה. היא נשאלה לגבי עדות אחותה, לפיה היא אמרה שהגברים שהיו בבריכה קמו ואמרו לנאשם "מי אתה, מה אתה יכול לעשות?" והשיבה שזה לא נכון ואף אחד לא דיבר איתו. כשהנאשם התחיל לאיים על אליה, המתלונן יצא מהבריכה והתקדם לכיוון הגדר. הנאשם יצא מביתו בריצת אמוק לכיוונם וניתר מעבר לגדר. היא ראתה את הסכין וראתה את הנאשם מנופף בה מספר פעמים לאחר הדקירה.

נשאלה לגבי עדותה במשטרה שם אמרה ששניים נדקרו והשיבה שאולי אמרה ששניים נפגעו, הנאשם לא דקר את אחיה, שהיה בבית הכנסת באותה עת. היא לא ידעה לומר כיצד נפצע אחיה ברגלו.

לאחר שהמתלונן נפגע הכניסו אותו אל תוך הבית. גם היא נכנסה לתוך הביתה עם אחיינים שלה. היא לא ידעה לומר כמה זמן נשארה שם. כמו כן, לא ידעה מי שטף את החצר בחוץ ומה אחותה עשתה בזמן הזה.

22. עדת תביעה 7 - בת אל ביטון

נשואה לבן ביטון, אח של אליה צרפתי. במהלך האירוע ישבה בגינה, מחוץ לבריכה. בעלה ובנה היו בבית הכנסת. היא ישבה לשמאלו של המתלונן, בסמוך לחומה, ועל כן יכלה לצפות בכל המתרחש. העדה תיארה שהנאשם יצא וביקש שקט. אליה אמרה לו שיהיו בשקט אבל הוא לא הפסיק לצעוק ולהשתולל. הוא נכנס לבית, הוציא רמקול ואיים להשמיע מוזיקה. אשתו של הנאשם ביקשה ממנו להירגע. הוא נכנס חזרה לביתו, הוציא משהו ורץ לעבר החומה. היא ראתה אותו מניף את היד וראתה את הסכין, אך לא ראתה את הדקירה עצמה. לאחר הדקירה שמעה צרחות, הרימה את אחד הילדים ונכנסה אל תוך הבית. לטענתה כל הבריכה התמלאה דם. לאחר שהשוטרים הגיעו יצאה שוב החוצה והכל היה מלא דם.

העדה נשאלה לגבי הפציעה של בעלה והשיבה כי היא יצאה מהדירה לפגוש בחוץ את המשטרה ומגן דוד אדום, לשם הכוונתם לתוך הבית. בעלה סיפר לה שכשחזר מבית הכנסת, הנאשם איים שיבוא לתקוף שוב דרך הדלת האחורית ועל כן הוא ניסה להדוף אותו. הוא פגע בדלת, הזכוכיות נשברו והוא נחתך ברגלו.

כשנשאלה לגבי יציאתו של הנאשם מדירתו השיבה שהוא יצא בריצה. אשתו אמרה לו שלא יעשה את זה ותפסה אותו חזק אבל הוא העיף אותה על הרצפה. הנאשם המשיך לרוץ עד שהוא הגיע לחומה.

היא יצאה להמתין לשוטרים ולמגן דוד אדום. מד"א הגיעו לפני השוטרים אך המתינו עם כניסתם לדירה עד להגעתם של השוטרים. לטענתה, בעלה חזר מבית הכנסת כשהגיעו השוטרים. היא נשאלה לגבי עדות מתנדב המשטרה שאמר שכשהגיע למקום היו שני פצועים, ואמרה שזה בלתי אפשרי ושהשוטרים שהגיעו עזרו לה להרים את העגלה של הילד כי בעלה נכנס מיד אל תוך הבית. כשנכנסה חזרה פנימה נאמר לה כי היה אירוע כלשהו במרפסת וביקשו מכולם להישאר בסלון, לא נתנו להם לצאת החוצה. בשלב זה בעלה היה במרפסת, פצוע ברגלו.

העדה נשאלה לגבי הכיבוד שהוגש, והשיבה שהיו בירות, קרקרים וסלמון. לא זכור לה שבעלה שתה משהו לפני שהלך לבית הכנסת והיא לא ידעה מה שתה האחרים. לא ידעה גם מי ניקה את בקבוקי השתייה החריפה מהגינה או מי שטף את הגינה. לטענתה, אחרי שהשוטרים הלכו, הם ניקו את כל הבית. הבית והגינה היו מלאים בדם והיא ניקתה אותם.

23. עד תביעה 8 - דניאל ביטון - אביה של אליה

בתחילת האירוע ישב עם נכדיו בברכה. הנאשם ואשתו יצאו מהבית בצרחות וביקשו שקט. בתו, אליה, דיברה עם הנאשם ואמרה לו שבשבוע שעבר הם (הנאשם) עשו מסיבה והזמינו הרבה חברים והם (המתלוננים) לא אמרו להם דבר. הנאשם נכנס שוב והוציא רמקול גדול על סטנד, שם אותו במרפסת שלו, אבל ככל הנראה לא הצליח להפעיל אותו. הוא חזר שוב לחומה והתווכח עם אליה, בזמן שאשתו של הנאשם צעקה עליו וביקשה שיכנס לבית. בשלב הזה המתלונן ואלכס יצאו מהברכה ונעמדו ליד החומה. המתלונן ביקש מהנאשם להירגע ואז הנאשם נכנס שוב לביתו ויצא. אשתו החזיקה אותו, היה בינו לבין אשתו מאבק עד שהוא השתחרר ממנה כשחולצתו הורדה ממנו. הנאשם רץ לכיוון החומה כשהוא מניף סכין. הוא נשען על החומה עם כל החזה שלו, והניף והוריד את הסכין בין חמש לשבע פעמים. הוא לא ראה את הסכין פוגעת ביד של המתלונן, אך שמע שהוא צעק "היד שלי היד שלי". הם חבשו את ידו של המתלונן במגבת והכניסו אותו אל תוך הבית.

לאחר שהכניסו את המתלונן אל תוך הבית, הוא יצא שוב לגינה ושמע ויכוחים וקולות של היאבקות בין הנאשם ובין אשתו. אשתו של הנאשם צרחה בקול: "יא שטן, יא שטן, יא שטן, למה למה עשית את זה, למה עשית את זה" והנאשם ענה לה "אני אשחט אותם, אני אשחט אותם". הוא שמע דלתות נטרקות וראה שאשתו של הנאשם הורידה את כל התריסים לאחר שהצליחה להשתלט עליו ולדחוף אותו פנימה, אל תוך הבית. העד נכנס שוב אל בית המתלונן ולאחר מכן אמרו לו שבנו פצוע. הוא יצא החוצה וראה את בן שוכב על הרצפה בגינה של הנאשם, כשרגלו מלאה דם. היות שכן לא הצליח לעבור את החומה, הוא קפץ לגינה של הנאשם, הרים את הבן שלו מלמטה והעלה אותו חזרה לגינת המתלונן. בשום שלב לא ניסו לתקוף את הנאשם. לדבריו, בן הגיע למקום רק לאחר שאשתו של הנאשם הכניסה את הנאשם, התריסים בבית הנאשם הורדו ונשמעו צרחות מביתו של הנאשם. בנו נפצע מדלת הזכוכית של הנאשם, דלת היציאה מחדר הכביסה. לדבריו, הנאשם רצה לצאת מהדלת של חדר הכביסה ובן ניסה למנוע זאת ממנו.

פרטים אודות הפציעה של בן הוא יודע ממה ששמע מבן.

לאחר שפינו את המתלונן ואת בן הפצועים מהבית, חמיו של הנאשם יצא לחצר וביקש ממנו לדבר כדי לסדר את הדברים. הוא סרב לבקשתו.

לגבי האירועים בברכה, טען כי לא עמד בזמן האירוע ליד הגדר עם תומר, אלכס והמתלונן, אלא נשאר בברכה עם הילדים.

לדבריו העד, המתלונן יצא מהברכה ועמד בין החומה לבין הברכה.

אשר לאשתו של הנאשם, העיד כי היא משכה אותו לפני הדקירה, ניסתה למנוע ממנו להגיע לחומה ולאחר מכן משכה אותו אחריה ודחפה אותו לכיוון הבית. בשלב זה הנאשם היה ללא חולצה.

לגבי הסכין מסר כי זו היתה סכין מטבח גדולה. הוא ראה את הסכין כשהנאשם נופף בידו. הוא לא ראה את הנאשם יוצא מהבית עם הסכין בשל המיקום בו ישב.

24. עדת תביעה 9 - שונטל ביטון - אמה של אליה

על פי עדותה של העדה, בסביבות השעה 13:50 היא היתה בתוך הבית וערכה את השולחן לקראת ארוחת הצהריים. אליה הכניסה שתיה שהיתה בחוץ אל תוך הבית, ואמרה שהשכנים מתעצבנים כי הם מפריעים להם. היא יצאה החוצה ונעמדה ליד החומה. הנאשם הוציא רמקול החוצה ואיים להשמיע מוזיקה. אשתו של הנאשם אמרה שהם עושים רעש ואליה השיבה שהם יכולים לדבר בצורה יותר יפה.

הנאשם נכנס לתוך ביתו ופתאום יצא עם סכין. אשתו ניסתה לעצור אותו, משכה אותו וקרעה לו את החולצה. הוא הכניס את הסכין לצידו המכנסיים שלו והתעמת עם אשתו עד שדחף אותה והיא נפלה. היא, אליה, אמילי, המתלונן, אלכס ותומר עמדו כולם בסמוך לחומה. פתאום השכן רץ לכיוונם, "כאחוז אמוק", עלה על האדנית והניף את הסכין למעלה. היא לא ראתה את הדקירה אלא את הנפת הסכין ושמעה את הצעקות של המתלונן. אחרי הדקירה הוציאו את הילדים הקטנים מהבריכה והכניסו את המתלונן הביתה.

לבקשת ב"כ הנאשם הוגשו הודעותיה של העדה במשטרה:

ת/17 - עדות שנגבתה בזירת האירוע ביום 19.5.2018 בשעה 15:04. לדברי העדה, בסביבות השעה 14:00 יצאה מהבית כי שמעה שהשכן ביקש שקט. השכן הוציא רמקול למרפסת כדי לחבר מוזיקה. הבת שלה אליה ביקשה ממנו שידבר בצורה יפה. הוא צעק "לא אני יראה לכם". אשתו ניסתה להרגיע אותו אבל הוא היה עצבני. ראו אותו קופץ עם סכין לכיוונם, כשאשתו מושכת אותו. הוא דקר את איציק צרפתי, החתן שלה, בידו, אך רק אחרי כמה דקות שמו לב לזה. היא נכנסה עם איציק אל תוך הבית ולא ידעה מה קרה אחר כך.

ת/18 - הודעה מיום 21.5.2018 בשעה 11:32, בתחנת מג"ב מטה יהודה. לדברי העדה, ביום האירוע היו אצל הבת שלה בגינה. לדברי ביתה, השכן פנה אליה וטען שהם מרעישים, למרות שלא הופעלה מוזיקה. אליה ענתה לו שלא תהיה בעיה ושיירגע, אבל הוא "לא אהב את התשובה שלה" והחליט להוציא רמקול כדי "לחלל להם" את השבת. בשלב זה היא יצאה מהבית לגינה וראתה שאליה דיברה עם אשתו של השכן ואמרה לה שלפני חודש הם (השכנים) עשו מסיבה עד אמצע הלילה וזה הפריע לילדים לישון, אז אפשר לבקש יותר יפה. השכן ענה לה שהוא "גדל בקטמון", התעצבן ונכנס לבית שלו "באטרף". לפתע הוא יצא מהבית כשהוא תופס בידו סכין. אשתו ניסתה לעצור אותו אבל הוא הדף אותה והפיל אותה לרצפה. הוא רץ לעבר החומה המפרידה, עלה על האדניות עד שפלג הגוף העליון שלו היה בתוך הגינה של אליה, ונופף בסכין עד שהצליח לדקור את איציק. אם היו יודעים שזה מה שהוא מתכנן לא היו נשארים ליד החומה. הם הזמינו משטרה ומד"א. היא ראתה את השכן יוצא עם הסכין ומכניס אותה לאזור המכנסיים שלו, בצד ימין. היא לא ראתה את הדקירה אבל ראתה שהוא מבצע "פעולות דקירה". לאחר הדקירה התריס שלו בבית נסגר.

25. עדת תביעה 10 - אפרת מסילתי - השכנה ממול

הודעות שנמסרו במשטרה - הוגשו במקום חקירה ראשית:

ת/7 - הודעה שניתנה ביום 23.5.2018 בשעה 21:31 ברח' דוכיפת 9, צור הדסה.

ביום האירוע הגיעה לביתה וראתה את אבי (הנאשם) ואת בעלה עומדים במטבח. אבי היה נסער. היא שאלה מה קרה

והוא השיב "הם תקפו אותי, קיללו את אשתי, עשו רעש". שגית ואבי הלכו לביתם והיא ובעלה עמדו בפתח דלתם. היא שמעה מבחוץ צעקות, קללות וניפוץ זכוכית. לשאלתה אמרה שגית שזו כנראה הדלת של האמבטיה. היא נכנסה וראתה טיפות דם וזכוכית שבורה. היא שמעה מישהו צועק "איזה מטומטם אני, איך בעטתי בדלת". בתוך ביתו של הנאשם היא לא ראתה דם או סכין, כשהיא היתה שם הנאשם לא ניסה לצאת, כל הבית היה סגור.

קודם לכן, כשהייתה בבית הוריה, היא שמעה צעקות, וראתה אנשים נתלים על הגדר. החצר של הנאשם היתה ריקה והיה אדם שצעק על בעלה וקילל את הנאשם.

ת/8 - הודעה שניתנה ביום 20.5.2018 בשעה 14:00 בצור הדסה.

העדה חזרה על אותה גרסה, לפיה שמעה צעקות אך לא ראתה את האירוע. היא תיארה את הנאשם עומד מבולבל ונסער, וכל חלונות ביתו סגורים.

עדות בבית המשפט:

בעדותה בבית המשפט חרה על התיאור, וצינה כי כשראתה את הנאשם, הוא לבש חולצה של בעלה. שגית, אשתו של הנאשם, אמרה לה שכל התריסים אצלם בבית מוגפים, כדי שהמתלוננים לא יכנסו פנימה. היא ראתה שריטות על הנאשם, לא ראתה אותו מדמם.

26. עד תביעה 11 - יוסף מסילתי - השכן ממול

הודעה במשטרה - ההודעה הוגשה חלף חקירה ראשית:

ת/6 - הודעה מיום 20.5.2018 בשעה 14:50 בצור הדסה.

העד ואשתו מתגוררים מול דירת הנאשם, הם שוכרים דירה מאחות אשתו של הנאשם.

העד ציין כי יום קודם התקשרה אליו שגית (אשתו של הנאשם), צרחה ש"רוצחים אותה" והיתה בהיסטריה. הוא יצא אליהם, שגית פתחה לו את הדלת, והוא ראה את הנאשם ללא חולצה, עם שריטות בחזה ובגב, כשהוא מבוהל. הוא יצא למרפסת וראה מעבר לחומה כמה אנשים. אחד האנשים, בסביבות גיל 40, אמר לו שאם יצלם אותו, הוא "ישחט אותם", "ירצח אותם", היה בסערת רגשות. לדבריו "אמרתי לו תירגע אמר לי תמשיך לצלם אני אזיין אתכם, לא הבנתי מה קרה, ראיתי שהוא מבוהל הכנסתי אותו הביתה".

כשהוא הגיע, הנאשם היה בבית והוא לקח אותו אליו הביתה. אחרי שהם חזרו לביתו של הנאשם, הוא אמר לו להתקשר למשטרה, ואז הם שמעו קול ניפוץ זכוכית. לשאלה אם הנאשם סיפר לו מה קרה, השיב שהוא היה בטרומה.

ת/9 - הודעה מיום 23.5.2018 בשעה 21:19 ברח' דוכיפת 9, צור הדסה.

כשהוא הגיע לבית של אבי ושגית אבי היה בלי חולצה, עם שריטות בגוף, נראה מבוהל ואפאטי. הוא שאל את אבי מה קרה והוא לא ענה "היה בסרט עם עצמו". הוא הביא לו כוס מים. שגית צעקה "שלא יהרגו אותי" רצה לדלת ההזזה

ותפסה אותה מחשש שיפתחו אותה. הוא לא ראה אנשים מעבר לדלת, לא ראה בבית סכין או דם ולא ראה כתמי דם על הגוף של אבי. כשהכניס את אבי לביתו, אבי רעד ואמר "זיינו אותי" או משהו דומה.

עדות בבית המשפט:

בעדותו בבית המשפט חזר העד על הדברים. הוא לא ראה איש מכה את הנאשם, שהיה בבית, מבוהל, כשהגיע לשם.

27. עד תביעה 12 - רס"ר מור אריאלי

מפקד יחידת סיור, תחנת מטה יהודה.

העד הגיע לזירת האירוע, העיד על מה שראה במקום, וכן העיד לגבי חלקו השני של האירוע, לאחר מעצרו של הנאשם.

לדברי העד, במשטרה נתקבל דיווח על דקירות באזור צור הדסה. לא היה ברור בכמה אנשים שנדקרו מדובר. בהיותו מפקד המשמרת הוא הגיע למקום. בהגיעו, ראה טיפות דם במעלית. בדירת המודיעים (המתלוננים) ראה מישהו בשם דני ששוטף את המרפסת בצינור, והורה לו להפסיק לנקות את המקום.

במקביל לכניסתו לדירת המודיעים, צוות נוסף נכנס לדירה בצד השני, שם איתרו את הנאשם, לגביו נטען כי תקף את המודיעים. הוא הנחה את הצוות שלו לעצור את הנאשם ולהוביל אותו לניידת.

כשהגיע לניידת המשטרה, נאמר לו שהנאשם נסער. הוא פתח את דלת הניידת במטרה לדבר איתו אך הנאשם סירב, קילל אותו וירק עליו. בשלב מסוים יצא הנאשם מהניידת, כשהוא אזוק בידיו, נעמד מולו, ו"לקח את הראש אחורה" במטרה לנגוח בו. הנאשם איים עליו, אמר לו שהוא משתייך לחומי בנימין. העד ניסה מספר פעמים להכניס את הנאשם לניידת. כשהנאשם היה בתוך הניידת, הרים הנאשם את רגליו ובעט לעברו. לדבריו הנאשם פגע בו בחזה ובכתף. העד הוציא את ה"טייזר", הפעילו על הנאשם "באזור הירך בצד ימין" ואז הנאשם נרגע קצת. הוא סגר את דלת הניידת והצוות נסע עם הנאשם לתחנה.

העד ציין כי במקום היו שוטרים רבים, הוא הגיע אחרי הצוות הראשוני.

בהיותו במקום, הגיע לחומה מהצד של המודיעים וראה את המרפסת, הוא לא היה בצד השני.

בהגיעו לזירה, היה שם פצוע אחד ביד, הפצוע השני פונה לבית החולים.

הוצג לעד סרטון המתעד את מעצרו של הנאשם. לדבריו, השלב לגבי העיד קדם לאירוע המצולם בסרטון, הסרטון מגמתי ומציג רק חלק מהאירועים שהיו בפועל.

העד הכחיש כי סטר לנאשם וטען כי דחף את ראשו בזמן שירק עליו.

לגבי האדם המבוגר המצולם ליד הניידת, השיב שאותו אדם הפריע לו לבצע את המעצר ולכן הזיז אותו ממקומו בכוח. לטענתו, בעת המעצר נכחו במקום בני משפחתו של הנאשם, שצילמו את מה שהיה. היו שם מספר טלפונים שתיעדו את האירוע ואין לו מושג היכן הם.

לגבי הפעלת הטייזר, העיד כי הזהיר את הנאשם שאם לא יירגע ויפסיק לבעוט ולקלל הוא ירסן אותו. הוא הצמיד לו את השוקר לרגל ימין ולחץ לחיצה קצרה, פעם אחת. לטענה כי בסרטון רואים שהוא הפעיל את הטייזר פעמיים השיב כי לטייזר יש מד הפעלות וניתן לבדוק את הנתונים שלו.

הוגש נ/6 - דו"ח "שירת הסירנה מס' 85823636" של השוטר מור אריאלי, ראש משמרת צוות יהודה 401: העד קיבל את הדיווח על האירוע ושלח לשם ניידות שהיו קרובות יותר ממנו למקום. הוא הפריד בין הצוותים וביקש מצוות אחד לאתר את החשוד ולנסות לחפש את הסכין. כשהחשוד נעצר, הוא כבר היה בבית המודיעה. הוא ראה שפינו מהמקום פצוע אחד עם רגל חבושה. כשנכנס למקום ראה אדם בשם דני, שוטף את המרפסת, לדבריו מאחר שיש במקום ילדים קטנים ש"נלחצו" מהסיטואציה. בחדר אכן היו חמישה ילדים מפוחדים.

דווח לו שהעצור נמצא בניידת, והוא ביקש שימתינו לו כדי לשמוע דברי העצור. כשניגש לעצור ושאל אותו מה קרה, העצור אמר שהוא לא מעוניין לדבר איתו וירק עליו. העצור ניסה לבעוט בו, וכדי למנוע זאת דחף אותו פנימה לתוך הניידת. העצור המשיך להתנגד ולבעוט בו. בשלב זה הגיעו בני משפחתו של העצור וצעקו לעברו שהם מכירים אותו, יודעים מי הוא והוא ישלם על כך. הוא ביקש מהם להתרחק כי הם מפריעים לו למלא את עבודתו. העצור יצא מהניידת ו"לקח" את ראשו אחורנית במטרה לפגוע בו. הוא תפס את העצור וניסה להכניס אותו לניידת עד שהצליח. העצור המשיך לירוק עליו ולנסות לבעוט בו. הוא ניגש לרכבו, הוציא טייזר ואיים על העצור שאם לא יירגע הוא ישתמש בטייזר נגדו. העצור המשיך להשתולל, אמר לו שהוא יודע מי הוא, המשפחה שלו מכירה אותו, הוא משתייך לארגון של חומי בנימין, הם יגיעו אליו והוא ישלם על זה. כיוון שהעצור לא נרגע הוא הצמיד אליו את הטייזר ולחץ על ההדק פעם אחת. ברגע שהעצור הרגיש את השוקר הוא המשיך בקללות אך הפסיק לבעוט ולירוק. בשלב זה הוא סגר את דלת הניידת וביקש מהצוות להוביל את העצור לתחנה. במהלך כל האירוע, משפחתו של העצור עמדה בצד ואיימה עליו. הוא אף נתן את הפרטים שלו לאחת מהן שאמרה שברצונה להתלונן נגדו.

לאחר שהצוות עזב עם העצור הוא חזר לביתה של המודיעה אליה צרפתי, ושמע ממנה כי כאשר ישבו ליד הבריכה, יצא השכן-העצור לגינה, כשבניהם מפרידה חומה, ובצורה מאיימת ביקש מהם שיהיו בשקט. היא ביקשה ממנו שידבר יפה ובעלה ביקש ממנו שיירגע. השכן החל לקלל ולאיים, וכשביקשו שוב כי יירגע, הוא נכנס לביתו ויצא כשבידו סכין שחורה צרה וארוכה, קפץ עם חצי גוף מעל החומה המשותפת וחתך את איציק בידו חתך עמוק.

כשהוא היה בבית איציק עדיין היה שם, הוא ראה חלק מהחתך, כיוון שחבשו לו את היד כדי לעצור את הדימום עד שמד"א יגיעו.

המודיעה דיווחה שאחיה הגיע וראה שאשתו של אבי השכן הכניסה אותו הביתה והוא משתולל בתוך הבית ורוצה לצאת שוב עם הסכין. השכן הגיע לאחד החלונות, ואחיה קפץ לגינה של השכן וניסה לסגור את הסורגים בבית השכן כדי להרחיק אותו. הוא ניסה לסגור את דלת הזכוכית עם הסורג באמצעות הרגל ואז החלון התנפץ ונגרם לו חתך עמוק ברגל. אביה קפץ לגינת השכן, והוציא את אחיה משם. בזירה לא נמצאה הסכין. הזירה נשמרה עד להגעת מז"פ. הוא והשוטרת בר גבו עדויות מכל יושבי הבית.

28. עד תביעה 13 - אלברט ישראל

עדויות במשטרה הוגשה חלף חקירה ראשית:

ת/10 - הודעה מיום 21.5.2018 בתחנת מג"ב מטה יהודה.

העד משרת כמתנדב בתחנת מטה יהודה, כסייר. לדבריו, ביום 19.5.2019 נתקבלה קריאה לאירוע דקירה בצור הדסה. הוא הגיע למקום יחד עם מתנדב נוסף, רופא במקצועו. הם ראו אדם "דקור ביד שלו", שהתלונן ששכן שלו דקר אותו. המתנדב השני סייע למד"א לחבוש אותו. בהתאם לדיווח אשתו של הנדקר, הם היו בברכה והשכן אמר שהם מרעישים. הם אמרו לו שאפשר לדבר יותר יפה והוא קפץ מעל הקיר עם סכין ודקר את בעלה. הוא לא ראה את השכן או את הסכין. כמו כן, לא תחקר אנשים בשטח.

עדות בבית המשפט:

בעדותו בבית המשפט ציין כי לא היה הראשון שהגיע לזירה, וכי לא ידע שיש במקום פצוע נוסף.

29. **עד תביעה 14 - בן נהוראי ביטון**

העד הוא אחיה של אליה צרפתי, נשוי לבת אל. ביום האירוע הלך לבית הכנסת עם בנו, וכאשר חזר, בסביבות השעה, 14:15, ראה את אשתו בחוץ ושמע ממנה שהמתלונן נדקר. הוא נכנס לתוך הבית, ראה המולה גדולה, שמע ילדים צועקים וראה את איציק גיסו (המתלונן) כשידו "כולה פתוחה". הוא יצא לחצר וראה את השכן עומד בביתו, מול דלת זכוכית, כשבידו סכין גדולה. הוא קפץ לבדו לגינה של השכן, כדי להרתיע אותו מלצאת שוב, הוא בעט בדלת הזכוכית פעם אחת כדי להרתיע אותו, וכתוצאה מכך הרגל שלו נחתכה. הוא הסתובב וחזר לביתם של אחותו וגיסו. כשהגיע לחומה לא הצליח לטפס עליה, וקרא לאביו שיעזור לו, וכשעבר חזרה לביתו של המתלונן, מד"א כבר היום במקום.

לגבי גובה החומה, השיב שהיא מגיעה לו לאמצע הגובה בין הבטן לחזה. מהצד השני הגובה דומה בפער של חמישה או עשרה סנטימטרים. הוא קפץ לצד השני של החומה וחזר מאותה נקודה.

30. **עד תביעה 15 - סמ"ר עמית לוין**

הגיש דו"ח פעולה מיום 19.5.2018 (ת/29).

ביום שבת קיבלו דיווח ממודיעה לפיו השכן דקר את בעלה. בהתאם למלל האירוע, היא נשמעה נסערת מאוד. כשהגיע למקום עם יאיר כהן, ראה שיש ניידת סיור שהגיעה לפניהם, של השוטרת בר אלמליח. הוא נכנס לבית וראה כתמי דם על הרצפה. מד"א פינו פצוע אחד והיה במקום פצוע נוסף, חבוש בידו. הוא ראה במרפסת כתמי דם ומישהו ששוטף את הרצפה וביקש ממנו להפסיק לשטוף. יחד עם יאיר כהן ובר אלמליח הלכו לבניין השכן לדירת הנאשם. בר הודיעה לשכן שהוא עצור בחשד לדקירה. הנאשם אמר שלא דקר, רק נחתך מהזכוכיות. בר כבלה אותו באזיקים מלפנים והם התקדמו לעבר המעלית. אשתו של הנאשם ניסתה לעצור אותם אך ביקשו ממנה להפסיק, אחרת תעוכב לתחנה. הם הכניסו את הנאשם לרכב ויאיר התיישב לידו במושב האחורי. השוטר מור אריאלי, ראש המשמרת, ביקש ממנו להמתין עד להגעתו לשטח.

עם הגיעו, ניגש השוטר אריאלי לנאשם, פתח את הדלת ושאל אותו מה קרה. הנאשם לא הסכים לדבר איתו. השוטר אריאלי המשיך לשאול אותו והנאשם התעצבן וניסה לצאת מהניידת. הוא השתולל ובעט עם הרגליים. השוטר אריאלי ניסה להדוף אותו פנימה לתוך הניידת אך בשלב מסוים הנאשם הצליח לצאת ונעמד מול השוטר אריאלי. הנאשם נראה

עצבני ולא רגוע והעד פחד שהוא יתקוף את השוטר. השוטר אריאלי הצליח להחזיר אותו אל תוך הניידת אך העצור המשיך להשתולל. במהלך האירוע נאספו מסביב אנשים רבים, שגם צילמו את מה שקרה. אחד מהם נכנס ונעמד בין השוטר אריאלי ובין הנאשם שהיה בתוך הניידת, והשוטר אריאלי ביקש מהעד להזיז אותו כי הוא מפריע. הוא ויאיר משכו אותו לאחור. השוטר אריאלי סגר את דלת הניידת וביקש מהם לקחת את העצור לתחנה. יאיר התיישב עם העצור במושב האחורי והם נסעו משם.

לדברי העד, שנכנסו לביתו של הנאשם, הם לא הבחינו בחבלות על גופו. הנאשם טען שלא דקר אלא נחתך מהזכוכיות ושקיללו את אשתו. גם אשתו אמרה שהוא לא דקר ושיעזבו אותו. הם לא ראו בבית חלון שנשבר.

הנאשם הלך איתם בלי להתווכח, נכנס לניידת והתיישב מאחור. כשנשאל מה קרה שהוא פתאום החל לתקוף שוטר.

העד לא ראה את השוטר אריאלי סוטר לנאשם; הוא לא ידע לומר מה קרה בניידת שגרם לתגובה אלימה של הנאשם כלפי השוטר אריאלי, אבל שמע שהשוטר אריאלי שאל מה קרה באירוע וראה את התגובה של הנאשם - שמע את הקללות של הנאשם וראה שהנאשם ירק על השוטר. הוא גם ראה שהנאשם השתולל עם הרגליים ובעט כלפי חוץ. הוא לא ידע לומר באיזה שלב היה שימוש בטייזר.

היו אנשים שצילמו את האירוע, אבל לא צילמו את כולו. הסרטונים לא מתעדים את כל מה שהתרחש באירוע.

31. עד תביעה 16 - סמ"ש יאיר כהן

העד הגיש דו"ח פעולה מיום 19.5.2018 (ת/11). הוגשה הודעתו מיום 22.5.2018 (ת/12).

לדברי העד, הוא הגיע לזירת האירוע וראה את מד"א מפנים פצוע אחד ואת הפצוע השני בסלון. מאשתו של המתלונן שהודיעה על האירוע, הבין שהיה ויכוח על מוזיקה, ביקשו מהם להנמיך והם לא הנמיכו ואז השכן יצא ודקר את בעלה. הוא ראה אדם שוטף את המרפסת.

הם עזבו את בית המתלונן והלכו לביתו של החשוד. כשהגיעו, היו החשוד ואשתו נסערים, היה נראה שאשתו בכתה קודם. השוטרת בר מסרה לחשוד שהוא עצור בחשד לדקירה וכבלה אותו באזיקים. אשתו אמרה שהשכנים הם אלו שתקפו אותם ולא הם תקפו. היא ביקשה ממנו להתלוות אליה ולראות מה עשו לדלת מרפסת השירות. הוא הלך איתה, ראה זכוכיות שבורות וצילם מספר תמונות מתוך הבית כלפי חוץ. הוא זכר שראה שברים של זכוכיות אבל לא זכר שראה דם.

הם לקחו את הנאשם, העלו אותו לניידת והמתינו לשוטר אריאלי.

בין השוטר אריאלי לנאשם התפתחו חילופי דברים. הנאשם יצא מהניידת וגם הוא יצא אחריו וחשש שהוא יתקוף את השוטר אריאלי. במקום התקהלו אנשים ועל כן הוא עמד עם גבו לנאשם ולשוטר אריאלי והרחיק את האנשים מסביב. הוא לא שמע את חילופי הדברים, אך ראה שהנאשם ירק על השוטר אריאלי.

כשהוביל את הנאשם מהבית לניידת, הנאשם היה נסער וקצת השתולל. הנאשם הרים את חולצתו והראה להם שיש שריטות על גופו. מהמודיע נאמר לו שאלו שריטות שאשתו של הנאשם שרטה אותו בזמן שנאבקה איתו, אך הנאשם אמר שאלו שריטות שהשכנים עשו לו, הוא לא ידע לומר מי גרם לשריטות.

כשנשאל לגבי הראיות שנשטפו ממרפסת דירתו של המתלונן השיב שהשוטר עמית ביקש מהנוכחים לא לשטוף, אבל המטרה שלהם היתה לעצור את החשוד, לא לשמר ראיות. הם מיהרו לביתו של הנאשם מחשש שימלט. הם לא ניסו לברר איפה בוצעה הדקירה כיוון שזה היה בטיפול צוות החקירות.

בזמן שהמתניו לשוטר אריאלי עם הנאשם בניידת, הנאשם לא השתולל. כיוון שהיה עם הגב לנאשם ולשוטר אריאלי, הוא לא ראה מתי נעשה השימוש בטייזר. בנוסף, הוא לא ראה שהשוטר אריאלי סטר לנאשם או נהג באלימות כלשהי כלפי הנאשם. לטענתו, האירוע כולו תועד על ידי אנשים מסביב, מהרגע שיצאו מביתו של הנאשם. כשנשאל על כך שהצילום החל רק לאחר שהשוטר אריאלי נקט באלימות כלפי הנאשם, השיב כי לא ראה שהשוטר אריאלי נקט באלימות, הוא ראה יריקה של הנאשם כלפי השוטר אריאלי. כיוון שהנאשם יצא מהניידת גם הוא יצא. הנאשם יצא בכוחות עצמו מהניידת, השוטר אריאלי לא משך אותו החוצה.

32. עד תביעה 17 - רס"ב אברהם ניצן

הוגש דו"ח מסכם חקירת מז"פ (ת/3) אשר מצורפים לו 13 תצלומים; ודו"ח תפיסת מוצגים (ת/20).

על פי עדותו, הגיע העד ביום 19.5.2018 לזירת האירוע וביצע תשאול, סריקה, צילומים ולקחה של דגימות דם. הוא לקח דגימה אחת מהחלק העליון של החומה המפרידה בין הבתים ודגימה שניה משבר זכוכית הצמוד לדלת היציאה מחדר הכביסה. הדגימות נארזו והועברו לחקירות מטה יהודה.

העד נשאל לגבי השברים בדלת הזכוכית והשיב כי אין באפשרותו לדעת כמה מוקדי שבירה קיימים בדלת, הוא לא מומחה לזכוכיות. הוא לא זכר מאיזה חלק של הדלת לקח את הדגימה, להערכתו מהחלק התחתון שלה. הדגימה נלקחה מנקודה אחת בלבד. לא נלקחה דגימה של השיער שהיה על הזכוכית אלא רק של דם. העד נשאל אם יכול להיות שהדם והשיער שייכים לשני אנשים שונים והשיב שתיאורטית כן. בעת שלקח את הדגימה הניח ששמש הדלת נופצה תוך כדי בעיטה ועל כן לא מצא לנכון לקחת גם דגימה של השיער. הוא לקח דגימה רק של מה שהיה סבור שרלוונטי.

לגבי הגדר, נאמר לו כי היו עליה שני מוקדי דם, במרחק ניכר ביניהם. העד השיב כי בביקור שלו בזירה זיהה רק מוקד אחד וזה מה שדגם.

כשנשאל לגבי ניקוי הדם מהזירה, השיב שהיה מודע לכך והדבר מופיע בדו"ח הביקור שלו. הוא לא זיהה כתמי דם בבריכה או בסביבתה. בנוסף, לא זיהה כתמי דם בצד השני של החומה. אין לו מומחיות בתפזורת כתמי דם ועל כן הוא אינו יכול לומר אם הדימום שנמצא בזירה מתאים לפצע דקירה. לגבי זיהוי השערות השיב שלא נדרשת מומחיות אלא לראות, כן או לא.

לגבי כתמי דם על האדנית בחצר ביתו של הנאשם, אמר שייתכן שלא ראה אותם, או שהיו חלק משביל הדם שהוא זיהה.

33. ת/13 - דו"ח פעולה מיום 19.5.2018 בשעה 16:30, רס"ר איציק אלפסי - הוגש בהסכמה:

התקבל דיווח של מודיעה, לפיו שכן דקר את בעלה. צוות מתנדבים שהגיע למקום דיווח על שני פצועים.

עמוד 15

לדברי העד, הוא הגיע לדירה וראה כתמי דם על הרצפה. זוהו מספר אנשים בתוך הבית וביניהם פצוע עם תחבושת על היד היושב על כיסא בסלון.

הם יצאו לחצר ושם זיהו שני אנשים, אביו של בעל הדירה ואדם נוסף לבוש בחליפה כחולה ששוטף בצינור את הרצפה ומנקה את הדם. הוא ביקש ממנו להפסיק לנקות.

אביו של בעל הדירה סיפר שהם ישבו בבריכה והשכן ביקש שיהיו בשקט, התחיל לצעוק ולקלל אותם. לאחר מכן, השכן נכנס לביתו, חזר עם סכין והחל לדקור אותם, אחד ברגל ואחד ביד ולאחר מכן ברח. הם עברו למרפסת של השכן דרך החומה וזיהו כתמי דם על החומה ועל הרצפה במרפסת. כמו כן, זיהו את החלון של השכן שבור, כשעל הזכוכית כתמי דם ושיערות. הם דפקו על דלת ביתו של החשוד בדקירה והוריו פתחו להם את הדלת. אביו של החשוד סיפר שאשתו של החשוד יצאה לבקש שקט והם קיללו אותה. כשבעלה שמע את זה הוא יצא למרפסת וקילל אותם. לפחות חמישה חשודים ירדו למרפסת שלו והרביצו לו עד שהוא ברח. כשאביו של החשוד נשאל אם היה באירוע, השיב שלא. הם הלכו לחדר הכביסה ושאלו איך נשבר החלון, השיבו להם שהשכנים שברו אותו. הם בדקו אם יש בפח הזבל סכין, אך לא היתה. אביו של החשוד השיב שכנראה שהשכנים היו שתויים והשתמשו בסמים וזה מה שגרם להם להתנהג כך. הם יצאו מהדירה וחיפשו בפחי הזבל בחוץ, אך לא מצאו משהו חשוד. הם חזרו לדירה של המתלון ובכניסה למדרגות החניה ראו שתי שקיות זבל שחורות. הם לקחו ורוקנו אותן ומצאו בפנים בקבוקי בירה, ויסקי וזבל, אך לא תפסו דבר. כשחזרו לדירת המתלון ראו שהאירוע בשליטה אז עזבו את המקום.

34. **הוגשו בהסכמה חוות דעת מומחה מז"פ של ד"ר מירי גולדברג.**

ת/23 - חוות דעת 25.6.2018 - ד"ר מירי גולדברג. התבקשה לבחון את המוצגים שהתקבלו בתיק פלא 222917/18. ביום 29.5.2018 התקבלו שני מוצגים: שקית סגורה ובה מבחנת פלסטיק שבתוכה מטוש אשר נדגם מחלק עליון של קיר אבנים; שקית סגורה ובה מטוש. מתוצאות הבדיקה זוהה כי החומר הוא דם. מבדיקות DNA נמצא כי בשתי הדגימות מדובר על מקור זכרי בר השוואה, אך שתי הדגימות לא שייכות לאותו מקור (פרט 1 ופרט 2).

ת/25 - חוות דעת מיום 4.12.2018 - בהמשך לחוות דעתה מיום 25.6.2018, ציינה ד"ר מירי גולדברג כי התקבל ממעבדת מאגר ה-DNA טופס "פרופיל של מעורב" יצחק צרפתי להשוואה בתיק זה. ממסקנות הבדיקה עלה כי החומר מהמטוש בסעיף 1 לחוות הדעת הקודמת תואם לפרופיל ה-DNA של יצחק צרפתי. ה-DNA של יצחק צרפתי אינו תואם למטוש בסעיף 2 לחוות הדעת הקודמת.

35. מוצגים נוספים רלוונטיים שהוגשו בהסכמת הצדדים:

ת/2 - תמונת החומה המפרידה בין בית המתלון וביתו של הנאשם.

ת/4א - דיסק שיחות הטלפון עם המשטרה.

ת/4ב - תמלילי שיחות הטלפון עם המשטרה:

· שיחה ראשונה בשעה 14:14 של אליה צרפתי. בשיחה צעקה אליה שנדרשת משטרה דחוף לצור הדסה, השכן הוציא סכין ודקר את בעלה. היא מסרה את הכתובת. בהתאם לדו"ח, המודיעה היתה נסערת

במהלך השיחה. השיחה ארכה 22 שניות.

- שיחה שניה בשעה 14:17 של אלכס זולוטובסקי, אשר ביקש שישלחו ניידת ואמבולנס בדחיפות כי אדם נפצע ויש סכין. לדבריו השכן השתולל עם סכין, דקר בן אדם וכל היד שלו פתוחה ומטפטפת דם.
- שיחה של שגית חסון למשטרה בשעה 14:38, בה היא מדווחת על אירוע תקיפה בצור הדסה. מדווחת שיש חבורה של גברים ונשים שיכורים מול הבית שלהם, ששברו להם את החלון ואיימו עליהם. המוקדנית אמרה לה שכבר דיווחו על אירוע שם, היא השיבה שהיא לא יודעת מי דיווח אבל אף אחד לא הגיע. כשנשאלה אם תקפו אותם אמרה שכן. המוקדנית שאלה אם הגיעה משטרה למקום והיא אמרה שכן. המוקדנית ביקשה ממנה לומר את זה למשטרה.
- שלוש שיחות שבוצעו על ידי שגית חסון (לא מצוין באילו שעות): בשיחה הראשונה אמרה שגית כי יש אמבולנס שחוסם אותה כבר 10 דקות והיא מעוניינת לצאת מהבית כדי להגיש תלונה במשטרה. בשיחה השנייה היא אמרה שהיא אישה בהריון ומעוניינת לצאת מהבית כדי להגיש תלונה אבל האמבולנס עדיין חוסם אותה. בשיחה השלישית אמרה שנמצאת מחוץ לתחנת המשטרה בצור הדסה ולא מכניסים אותה פנימה. היא בהריון, בעלה עצור והיא רוצה להגיש תלונה על תקיפה, איומים והסגת גבול. מתארת שתקפו אותם, שברו להם את הדלת, נכנסו אל תוך הבית ועכשיו הם אומרים שבעלה תקף אותם. המוקדנית השיבה לה שאלו ההנחיות של השוטר בשטח והיא ענתה שיש להם סרטון שהשוטר תקף את בעלה והרביץ לו.

ת/5 - צילום מרפסת ביתו של הנאשם.

ת/22 - תמונות הנאשם כפי שצולמו ביום 24.5.2018 על ידי רס"מ ולדיסלב מילר.

ת/31 - מזכר מיום 23.5.2018 לפיו יעל ויהושע סיידוף, הוריה של שגית חסון, זומנו לתחנת מטה יהודה ושם אמרו שיש להם סרטון המתעד את המעצר של אבי חסון. את הסרטון הם מסרו לעורך הדין שלהם, סנ"צ שאול עזרא, וסרבו למסור אותו ליחידה החוקרת בטענה כי הוא נשלח למח"ש. בשיחה טלפונית עם עו"ד שאול עזרא הוא מסר שהוגשה תלונה במח"ש והוא מוכן להעביר את הסרטון למח"ש בלבד.

ראיות ההגנה

36. **עד הגנה 1 - הנאשם**

חקירה במשטרה:

ת/14 - חקירה מיום 19.5.2018 בשעה 18:30.

בחקירתו מסר הנאשם כי לפני כחצי שנה היה סכסוך עם משפחת צרפתי. ביום האירוע הרעישו המתלוננים בברכה. היו שם כעשרה מבוגרים ועוד כשישה ילדים. הוא יצא לבקש מהם שקט כי הילד שלו ישן והם התחילו לקלל. חמישה אנשים תקפו אותו, קפצו עליו, זרקו משהו על הזכוכית של הדלת ושברו אותה וקיללו את אשתו. הוא הגיע לדבר איתם בצורה

יפה אבל כיוון שהם היו שיכורים המצב הסתבך. אשתו הגישה גם היא תלונה כי היא הותקפה.

לדברי הנאשם, הוא לא אחז סכין. היו שם חמישה מבוגרים ולטענתו "רק דפוק היה הולך עם סכין על חמש". הוא לא ידע איך הפצוע נפצע, לא ראה אותם פצועים. הוא קיבל מכות, ברח לתוך הבית והוריד את התריסים. כשנשאל אם דקר בן אדם, השיב שלא דקר.

לגבי האירוע עם השוטר, באו שלושה שוטר מג"ב והודיעו לו שהוא עצור. הוא ישב בניידת, בא שוטר מג"ב ושאל אותו אם הוא "בא לעשות בעיות". הוא שאל על מה הוא מדבר והשוטר נתן לו סטירה ואמר לו "אני אזיין אותך, אני אראה לך למי באת לעשות בעיות". הוא לא ירק על השוטר אלא הותקף. בכוונתו להגיש תלונה במח"ש נגד השוטר מור אריאלי, על סמך העדים והסרטונים.

כשנשאל לגבי "חומי בנימין" השיב שאבא של חומי בנימין אח של אמא שלו אבל הם לא בקשר. הוא לא אמר שהוא מהארגון שלו, אולי השכנים אמרו את זה.

הבחור המבוגר שעמד לידו בעת המעצר הוא אבא של אשתו. לגבי החולצה שנקרעה, הם משכו וקרעו לו אותה. לגבי הרמקול, הוא הוציא אותו כי רצה להרעיש להם. כשהם ראו את הרמקול הם קפצו עליו והתחילו לקלל.

הוא לא ידע מה הכתמים על החומה. זה לא היה שם קודם. הוא סגר את עצמו בבית והוריד את התריסים, אז לא ידע ממה זה נגרם.

כשנשאל למה ששוטר יחשמל אותו "ככה סתם" השיב הנאשם שהוא לא באמת חשמל אותו אלא העמיד פנים שהוא חשמל אותו.

הנאשם אמר שבכוונתו להגיש תלונה נגד השוטר ונגד כל החמישה שתקפו אותו וגרמו נזק לדלת שלו. הוא סרב לחתום שזו הודעתו.

ת/15 - חקירה מיום 21.5.2018 בשעה 13:12.

הנאשם נשאל למה היה עצבני ביום האירוע ובשל כך אשתו ניסתה להחזיק אותו, והשיב שהמתלוננים תקפו אותו ואותה. אשתו דחפה אותו לכיוון הבית שלהם והוא משך אותה כדי שלא תיפגע. אשתו לא אמרה לו ש"נכנס בו השטן".

הנאשם הכחיש כל מה שתואר לפניו - הוא לא דקר את השכן שלו עם סכין. אשתו לא ניסתה להדוף אותו והוא לא דחף אותה כדי להגיע עד לחומה ולדקור את השכן שלו ביד. הוא לא נכנס הביתה לאחר הדקירה וצעק לעבר אשתו שירצח אותם. לטענתו, אחרי שהוא ואשתו הותקפו, היא התקשרה למשטרה והם סגרו את כל התריסים בבית. השכנים היו שתויים ושיכורים והמשיכו לקלל אותם. הוא לא עלה על הקיר שבינו לבין השכן, הם חצו לבית שלו. הוא לא ידע איך הגיע דם אל החומה. הוא לא הכניס והוציא את הסכין מתוך מכנסיו ולא ידע איך השכן נחתך.

יש סכסוך בינו לבין השכנים מנובמבר האחרון בגלל חניה. יש לו שני עדים לסכסוך - מי שעבד אצלו באותה עת והבן שלו. השכן ניצל את ההזדמנות שהיו אצלו אנשים בדירה כדי לתקוף אותו. הוא ביקש שקט בין 14:00 ל- 16:00 והוא ואשתו הותקפו בגלל זה.

הוא הוציא את הרמקול החוצה לפני שפנה אל השכנים וביקש מהם להיות בשקט. פנה אליהם פעם אחת בלבד ואחרי הפעם הזו הם התקיפו אותו.

הוא לא אמר להם שהוא מקטמון, מעולם לא גר שם.

כשנשאל איך הגיע עד לקיר אמר שהוא לא יכול להגיע לשם כי יש אדניות ועצים, הוא צריך סולם או כיסא כדי לטפס. כשנשאל איך על אף מה שהוא מתאר, חמישה גברים קפצו בקלות מעל החומה השיב שהיה שם אחד ממש גבוה והם יכלו לעזור אחד לשני.

כשנשאל היכן החביא את הסכין השיב שלא היתה שום סכין. הוא לא דקר את השכן ולא היתה סכין.

ת/16 - חקירה מיום 24.5.2018 בשעה 13:32.

הנאשם חזר על כך שהוא הותקף בביתו ואז הוא ואשתו נמלטו אל תוך הבית, סגרו את התריסים ומיד התקשרו למשטרה, הוא עמד לידה בזמן שהתקשרה. כמו כן, הוא לא תקף את השוטר. השוטר פתח את דלת הניידת בעת שהוא היה אזוק, סטר לו והפעיל עליו מכשיר טיזר. הוא ואשתו הותקפו בשטח הגינה שלהם, לא בתוך הבית. הוא משער שהשכנים קפצו מעל הגדר כדי להגיע אליהם, אין דרך אחרת. החומה בגובה שני מטרים בערך.

מיד לאחר האירוע הגיעו השכנים משפחת מסילתי אליהם. הם באו כי אשתו התקשרה אליהם וגם כי שמעו רעש. השכנים אמרו שראו אותו נסער ומדוכא, הוא אכן היה נסער מאחר שהותקף. לשאלה מדוע שגית אשתו לא דיווחה שהשכנים תקפו אותם בגינה שלהם, השיב שהיא בוודאות אמרה את זה. כשנשאל על כך שאשתו התקשרה למשטרה 20 דקות אחרי שמשפחת צרפתי דיווחו על הדקירה, השיב הנאשם שאשתו התקשרה מיד כשהם נכנסו הביתה, הוא לא ידע או ראה שהשכן נפצע ושמע על כך מהשוטרים.

לגבי העימות עם השוטרים, אמר הנאשם כי יש סרטון המתעד אותו מותקף על ידי השוטר בזמן שישב בתוך הניידת כשהוא אזוק. הסרטון מתעד כל מה שהיה וכל מה שנאמר. הוא לא היווה סכנה ולא התנגד לאיש.

הנאשם הכחיש את תיאור האירועים כפי תוארו על ידי החוקר, וטען כי איציק והאנשים שהיו עמו הכו אותו בכל גופו מכות יבשות. כשנעצר ביקש שיעשו למתלוננים בדיקות שכרות ושיעכבו את כל מי שהיה מעורב בקטטה כדי שלא יתאמו גרסאות ביניהם. הוא גם ביקש עימות עם המתלוננים וזה לא נעשה.

עדות הנאשם בבית המשפט

הנאשם העיד כי ההיכרות הראשונה שלו עם משפחת המתלונן היתה חצי שנה לפני האירוע הנדון, עוד לפני שנכנסו להתגורר בדירתם. הוא הגיע עם משאית כדי לפנות את הפסולת משיפוץ הדירה וחסם את המעבר. המתלונן ואשתו הגיעו עם רכבם ואשתו של המתלונן צעקה לעברו "תזיז את המשאית יא ערבי מסריח". הוא השיב לה "סתמי את הפה בדיבור הזה יא מטומטמת". המתלונן ואשתו יצאו מרכבם והעמידו אותו באופן שחסם לו את היציאה מהמקום למשך כ-40 דקות. מאז האירוע הזה ולמשך כל תקופת מגוריהם שם, לא היתה ביניהם כל אינטראקציה.

ביום שבת 19.5.2018 הם הלכו לאכול אצל ההורים של אשתו בנס הרים וחזרו הביתה למנוחת צהריים. המתלוננים הרעישו והוא יצא לבקש מהם שקט כי התינוק שלהם, כבן שנה ותשעה חודשים, ישן.

לדברי הנאשם, בין הבתים ישנה חומה מפרידה בגובה 1.73 והגובה שלו הוא 1.74. בסמוך לחומה יש עצים ואחרים יש אדניות. היות שיש הבדלי גובה בין שני צידי החומה, הוא לא ראה את המתלוננים. אשתו של המתלונן התקרבה לחומה ואמרה לו להיכנס לביתו. הוא שאל אותה למה היא מדברת בצורה כזו ואז עוד כמה מהנוכחים התקרבו לחומה והתחילו לקלל אותו. הוא קילל אותם חזרה וגם אשתו יצאה והתערבה בדברים. הוא אמר להם שיעשה להם רעש, נכנס לביתו והוציא רמקול. במהלך הנסיון להפעיל אותו הוא קילל אותם והם קיללו אותו חזרה. הוא הניח את הרמקול, והפנה אליהם את הגב ופתאום הרגיש שמושכים אותו מהחולצה וחובטים בו. הוא התנגד, משך את אשתו לכיוון הבית והם החלו לסגור את התריסים, כששמעו פיצוץ של זכוכית. אשתו מיד התקשרה לשכן שגר ממול ולמשטרה. השכן הגיע מיד, ראה אותו חבול בכל הגוף והביא לו כוס מים. בינתיים הגיעה גם המשטרה.

ארבעה שוטרים הגיעו אליהם הביתה וביקשו לעצור אותו בחשד לדקירה. הוא לא ידע שיש פצועים וחשב שמעכבים את כל המעורבים לחקירה. הוא התלווה אליהם ועלה לניידת ללא כל התנגדות. בזמן שישב שם, הגיע השוטר מור אריאלי ונתן לו סטירה. הוא קילל אותו בתגובה, אך לא נהג כלפיו באלימות. בעודו יושב בניידת, השוטר אריאלי הביא טייזר ותקף אותו עם המכשיר. חמיו, חמותו וגיסתו הסריטו את כל האירוע.

כשנשאל לגבי הזכוכית השבורה בביתו השיב כי כבר בדיון בהארכת המעצר ביקשו שיבוא טכנאי מז"פ לקחת דגימות מהדלת השבורה. הם השאירו את הזכוכית ככה שלושה חודשים, אך נטען שאין צורך להגיע ולקחת את הדגימות הללו. אשר לטענה כי הוציא סכין ודקר את השכן, השיב שלא היה דבר כזה. הוא נכנס לדירתו פעם אחת, כדי להוציא את הרמקול. במהלך האירועים, לא היתה לו הזדמנות נוספת להיכנס.

לטענת הנאשם, השכנים היו שיכורים ועלה מהם ריח של אלכוהול. בהתאם לאופן שבו הם התנהגו, כנראה שהשתמשו גם בסמים, אבל הוא לא ראה סמים במקום. על אף שפחד מהם, הוא הוציא רמקול החוצה כדי "להחזיר להם" על הרעש שעשו. הוא לא חשב שזה יגיע לכדי אלימות. לדברי הנאשם, המתלוננים ניצלו את העובדה שהיו במקום הרבה אנשים, כדי לתקוף אותו בעקבות האירוע שהיה בחניה חצי שנה קודם לכן.

הנאשם טען כי לא ידע שהיו פצועים וכי הבין את זה רק כשראו את הזכוכיות עם הדם עליהן. כשנשאל לגבי אמירתו "אני לא דקרתי אף אחד. הוא נחתך מהזכוכית של החלון ששבר" השיב כי שיער שאם מישהו נפצע זה מהניפוץ של החלונות. הוא לא ידע שזה המתלונן שנפצע.

במהלך האירוע הוא הותקף פיזית ואשתו שגית הותקפה מילולית. כשהתוקפים נכנסו לחצר הבית שלו ותקפו אותו, הוא נמלט לכיוון ביתו וגונן על אשתו תוך כדי כך - דחף אותה לכיוון הדירה. כשנשאל למה דחף אותה, היות שהיא לא נפגעה ויכלה ללכת, השיב שהוא היה עם הפנים כלפי הבית והיא היתה עם הפנים אליו, אז הוא סחב אותה לדירה כדי לברוח.

הנאשם נשאל לגבי עדותה של אפרת מסילתי, שאמרה שהיא שמעה ניפוץ זכוכית ומיד לאחריו נשמעה צעקה "איזה מטומטם אני איך בעטתי בדלת" והופנה לכך שעדות זו תואמת לעדותו של בן ביטון שאמר שהוא בעט בדלת ועל כן ככל הנראה השבר בדלת נגרם מבעיטה ברגל ולא ממכה ביד. הוא השיב שכשאפרת השכנה הגיעה זה כבר היה ניפוץ שני של הזכוכית. אפרת ואשתו הלכו לחדר ולא ראו אף אחד בחוץ, על כן מי שנפצע נפצע לפני.

הנאשם נשאל על כך שבהתאם לדיוחי המשטרה, אליה צרפתי התקשרה לדווח על כך שבעלה נדקר בשעה 14:14 ואילו רק כ-20 דקות לאחר מכן, בשעה 14:38, אשתו התקשרה לדווח שהם הותקפו. הוא השיב שאשתו פחדה שהם יחזרו ועל כן התקשרה קודם כל לשכן שגר בסמיכות אליהם ויכול להגיע באופן מיידי.

אשר לעדויות הנוכחים באירוע, שאמרו שראו אותו מניף את הסכין ודוקר את המתלונן, טען הנאשם שלאחר שהם תקפו אותו, היה להם מניע לומר שהיתה לו סכין. אילו נבדקו הממצאים מהאירוע, הוא לא היה במצב הזה.

לגבי האירוע עם השוטרים, נשאל הנאשם אם הוא הכיר מישהו מהם קודם לכן והשיב שלא. הוא נשאל לגבי עדותו במשטרה מיום האירוע, שם אמר שהשוטר לא באמת הפעיל כלפיו את הטייזר, אלא רק העמיד פנים שעשה זאת. בתשובתו לכך אמר שיש לו סרטון שמתעד את הפעלת הטייזר. השוטר הפעיל אותו אבל הוא זז ועל כן זה לא פגע בו. השוטר ניגש אליו ונתן לו סטירה, בלי לשאול שאלות. כיוון שהוא היה עם אזיקים, אם הוא היה מתנהג באלימות, היו יכולים לתפוס אותו בקלות. בנוסף, כיוון שהוא היה אזוק, הוא לא יכול היה לצאת מהניידת בכוחות עצמו. השוטר עמד מחוץ לניידת ועל כן הוא לא היווה כל סכנה עבורו. במידה שהיה מעוניין לתקוף שוטרים, לא היה מתלווה אליהם לניידת בצורה מכובדת. זו לא פעם ראשונה שאדם מותקף "סתם כך" על ידי שוטר, ולגבי השוטר הזה, יש עדויות שהוא תקף אנשים נוספים. הוא הגיש תלונה על כך למח"ש.

כשנשאל לגבי הפציעות של המתלונן, השיב שהן לא נגרמו באשמתו. לטענתו, כל הראיות מצביעות על כך שהמתלונן נפצע בעת ששבר את החלון בביתו. כשנאמר לו שבדיקות DNA מראות שלא כך הדבר, והשכנה אמרה שהיא שמעה בעיטה ובן העיד שהוא בעט בדלת, השיב שלקחו DNA רק מהחלק התחתון של הדלת והם ביקשו שיקחו גם מהחלק העליון.

37. עדת הגנה 2 - שגית חסון - אשתו של הנאשם

העדה תיארה שחצי שנה לפני שנכנסו לדירה היתה תקרית בחניה בין בעלה לבין השכנים. היא לא היתה שם, אבל בעלה תיאר לה את מה שקרה ושהשכן איים עליו "שיביא אליו אנשים".

ביום שבת בו היה האירוע נושא כתב האישום, הם נסעו בבוקר להוריה המתגוררים בנס הרים וחזרו בצהריים. בסביבות השעה 14:00 הנאשם יצא מביתם וביקש מהשכנים שקט. אליה, אשתו של המתלונן, אמרה לו שיכנס הביתה. הוא ענה לה ואז כל הנוכחים מהצד של דירת המתלונן החלו לצעוק ולקלל. אמרו לו: "אתה לא יודע עם מי אתה מתעסק, אנחנו נרצח אותך, אתה לא יודע עם מי התעסקת". כשהיא שמעה שהחלו קללות, היא יצאה החוצה ודיברה עם אליה ואז השכנים החלו לקלל גם אותה. בזמן שהיא דיברה עם אליה, הוציא הנאשם את הרמקול החוצה. באותו רגע המתלוננים תקפו אותו, הרביצו וקרעו ממנו את החולצה. היא עמדה קרוב יותר לדלת וראתה איך הם קופצים לתוך הגינה ומרביצים לו. היא והנאשם אחזו זו בידו של זה, נמלטו אל תוך הבית וסגרו את התריס. בזמן שהיא סגרה את התריס, היא שמעה ניפוץ של החלון.

היא התקשרה לשכן שגר ממול, יוסף מסילתי, וביקשה שיבוא להיות איתם. אבי היה בטרומה וישב על הספה. כמה דקות לאחר מכן הגיעה אפרת, אשתו של יוסף. כשהיא נכנסה, הם שמעו ניפוץ נוסף של החלון. אפרת והיא הלכו לכיוון חדר הכביסה וראו שיש זכוכיות ודם על הדלת. הן לא ראו אף אחד בחצר. באותו רגע היא התקשרה למשטרה, השוטרים הגיעו אחרי כמה דקות ועצרו את בעלה. היא שמחה שהשוטרים באו כי חשבה שזה בגלל התלונה שלהם ולא הבינה למה עוצרים את בעלה, אם הם אלו שהותקפו. כששאלה את השוטרים, הם אמרו לה ללכת ולהגיש תלונה בתחנת המשטרה. היא חיכתה עד שההורים שלה הגיעו ונסעה עם אחותה לתחנת המשטרה בבית שמש. כשהגיעו לשם לא נתנו להן להיכנס. רק אחרי שעה הכניסו אותן והפנו אותן לחוקר. היא סיפרה לו מה שקרה, שהשכנים קפצו אליהם לגינה והרביצו לבעלה. הוא רשם את התלונה שלה ושחרר אותה הביתה. כשהגיעה לדירה, אספה מספר דברים והלכה לבית הוריה. הם לא חזרו לדירה במשך שלושה חודשים. במהלך התקופה הזו ביקשו מהמשטרה שיגיעו לקחת

דגימות מהדם והשערות שעל הזכוכית השבורה ואף אחד לא בא לקחת.

פרט לוויכוח בחניה, חצי שנה לפני האירוע, לא היתה ביניהם שום אינטראקציה. כשהיא יצאה לבקש מהם שקט, אחרי בעלה, היא לא ראתה ילדים במקום. היה שם רק צעקות של מבוגרים שיכורים ומסוממים. היא לא ראתה סמים במקום, אבל מההתנהגות שלהם הבינה שהם לא מודעים למה שעשו. תיארה שהם קפצו לגינה שלהם, משכו את הנאשם, הרביצו לו, שרטו אותו וקרעו לו את החולצה. חמישה גברים קפצו אליהם לגינה ושלושה מהם התקרבו לכיוון הנאשם ותקפו אותו, בחלק העליון של הגוף. העדה נשאלה לגבי עדותה במשטרה מיום 19.5.2018 שם אמרה שבעלה עמד קרוב לגדר והשכנים משכו אותו עם הידיים והרביצו לו, והשיבה שהיא לא התכוונה שהרביצו לו מהמרפסת לכיוון הבית שלהם, כי אי אפשר להרביץ דרך החומה. באותו רגע היא היתה בסערת רגשות, אבל ציינה בעדותה שהם משכו אותו וקרעו לו את החולצה. לא ידעה לומר כמה אגרופים וחבטות הוא קיבל.

כשנשאלה למה המתינה 20 דקות לפני שהתקשרה למשטרה, השיבה שהיא התקשרה קודם לשכן שגר דלת ממול, כי רצתה לוודא שיהיה איתם מישהו נוסף בתוך הבית. לאחר מכן התקשרה להוריה ורק אחרי ששמעה ניפוח זכוכית התקשרה למשטרה. כמו כן, טענה שהתקשרה למשטרה אחרי עשר דקות לכל היותר, לא עשרים דקות.

אשר לחמשת הגברים שעברו לחצר שלהם, היא ידעה לזהות את המתלונן ואת אביו, שלמרות היותו מבוגר, הוא קפץ מעל הגדר בלי שום קושי. הם לא מכירים אף אחד מהנוכחים. כשנשאלה למה שהם ירצו לספר סיפור כזה על הנאשם, שאותו אינם מכירים, השיבה שזה כדי לא לשאת בתוצאות של המעשים שלהם.

היא לא ראתה מי שבר את הזכוכית בביתה. כמו כן, לא ראתה את התקרית שהיתה בין בעלה לבין השוטרים בשלב המעצר כי היתה בבית.

38. **עדת הגנה 3 - מורן סידוף-טובאי**

אחותה של שגית חסון, אשתו של הנאשם. ביום האירוע היתה עם ההורים שלה בבית שלהם בנס הרים, עד שאחותה התקשרה וביקשה שיגיעו מהר כי השכנים תוקפים אותם. הם יצאו מיד והגיעו למקום תוך כמה דקות.

כשהגיעה, היא ראתה את הנאשם אזוק בניידת ואת השוטר מור אריאלי, אותו הכירה משירותה הצבאי במג"ב. היא ראתה את השוטר אריאלי נותן לנאשם סטירות ותוקף אותו. הנאשם היה חסר אונים בניידת ועל כן אביה התקרב אליו כדי להרגיע אותו. בשלב זה היא החלה לצלם בטלפון שלה. השוטר אריאלי הלך לרכב שלו, הוציא אקדח צהוב ובזמן שהנאשם היה אזוק הוא השתמש באקדח כלפיו. היא ראתה במקום את אמילי, גיסתו של המתלונן, איתה עבדה בעבר. אמילי שאלה אותה מה הנאשם בשבילה ואמרה לה שהנאשם דקר את אחיה וגיסה. תוך כדי שהיא צילמה, השוטר אריאלי סגר את הדלת של הניידת והלך עם אמילי לכיוון ביתו של המתלונן.

אחותה שהיתה מאוד נסערת מהאירוע רצתה ללכת ולהתלונן במשטרה. הן נסעו לתחנה ושם נתנו להן להמתין בחוץ במשך כשעה. לאחר שאחותה מסרה את עדותה במשטרה, היא אמרה לשוטר שהיא מפחדת לחזור הביתה והוא אמר לה "תלכי לאט ובזהירות". לטענתה זה מעיד על כך שהחקירה היתה רשלנית ושהמשטרה "תפסה צד מהתחלה". הם עצרו רק את הנאשם, במקום לעצור כל מי שהיה מעורב באירוע.

היא לא ידעה מה קרה בבית לפני שהגיעו, כל מה שידעה התבסס על מה שאחותה סיפרה לה. היא הגיעה ומיד ראתה את השוטר אריאלי תוקף את הנאשם. לטענתה, השוטר אריאלי זיהה אותה. היא לא ידעה לומר בוודאות כמה סטירות

נתן השוטר אריאלי לנאשם, אבל שיערה שבין שתיים לשלוש. השוטר אריאלי והנאשם רבו בניידת, כשהשוטר הכה אותו והנאשם אמר לו שיעזוב אותו ולא ישתמש בכח. בשלב מסוים השוטר אריאלי ניגש לרכבו והוציא את הטייזר. היא ראתה שהוא הפעיל אותו על הנאשם. כשנשאלה איך הגיב הנאשם ענתה: "איי, הוא צעק, אבי אמר איי". היא הופנתה להודעתו של הנאשם במשטרה שם אמר שהשוטר לא חישמל אותו באמת, אלא העמיד פנים שהוא מחשמל אותו ולכך השיבה שזה מה שהיא ראתה ושמעה. כשנשאלה על כך שהסרטון חלקי ואינו מתעד את כל האירוע, השיבה שהוא מתעד את הכל מהרגע שהיא הוציאה וצילמה.

39. עד הגנה 4 - יהושע סידוף

אביה של שגית חסון. ביום האירוע הנאשם ושגית היו אצלם בבית ועזבו לקראת הצהריים. שגית התקשרה אליו וביקשה שיבואו מהר כי יש ריב ותוקפים את אבי. היא "נשמעה איום" בטלפון ועל כן הבין שקרה משהו רציני. הם יצאו לכיוון צור הדסה והגיעו תוך מספר דקות. כשהגיעו, ראו טנדר משטרתי חוסם את הכביש כששני שוטרים מכסים על הדלתות שלא יראו מה קורה בפנים, ושוטר נוסף היה כפוף בתוך הרכב. הוא שמע את הנאשם צועק וכשהתקרב ראה שוטר שמכה את הנאשם ונותן לו אגרופים בבטן, בגב וברגל. הוא ניסה להתקרב כדי להרגיע את הנאשם, אך השוטרים הרחיקו אותו. אחד השוטרים יצא מהרכב, הלך לרכב שנמצא ליד והביא מכשיר דומה לאקדח. הוא שם את המכשיר על אבי ואז הוא שמע זמזום. הבת שלו צעקה לשוטר שהיא מצלמת אותו ואז השוטר נכנס לרכבו וברח מהמקום.

כשהם הגיעו למקום, הוא שמע את הנאשם צועק ומקלל. כשהתקרב במטרה להרגיע את הנאשם, ראה שהשוטר מכה אותו באגרופים. כשנשאל על כך שבתו אמרה שראתה שהשוטר סטר לנאשם ולא הכה אותו באגרופים אמר שהיא היתה בצד ולא ראתה את מה שהוא ראה. כשהשוטר הכה את הנאשם באגרופים זה היה נמוך והכיסאות הסתירו. העד נשאל לגבי הקללות של הנאשם והשיב שהוא קילל את השוטר שהכה אותו "קללות לא נעימות". הוא זיהה את השוטר שהכה את הנאשם כמור אריאלי, בגלל שהיה מקרה נוסף שהוא היכה מישהו, וגם כי בתו הייתה איתו בטירונות, אז היא מכירה אותו היטב. השוטר אריאלי ניגש לרכבו, הוציא משם מכשיר, פנה כלפי הנאשם "באמוק" והפעיל עליו את המכשיר פעם אחת. הוא שמע את הנאשם אומר "איי, איי". כשהופנה להודעת הנאשם במשטרה, שם אמר הנאשם שהשוטר העמיד פנים שחישמל אותו, השיב שהוא שמע רעש של זמזום, שאל מה זה ואמרו לו שזה הרעש של הפעלת הזרם החשמלי, לכן הבין שהנאשם חושמל.

40. מוצגים שהוגשו על ידי ההגנה:

1/נ - 3/נ - צילומי החלון השבור בביתו של הנאשם.

4/נ - צילום כתמי הדם על האדנית בחצר ביתו של הנאשם.

5/נ - צילום סימני הדם בחצר ביתו של הנאשם.

7/נ - סרטון שצולם בעת מעצר החשוד.

דין והכרעה

41. כתב האישום מתייחס לאירוע שבו שני חלקים. לגבי חלקו הראשון, אשר התרחש בחצר המשותפת

למתלוננים ולנאשם, מיוחסת לנאשם עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בכך שתקף את המתלונן בסכין ופצע את המתלונן בידו; ובחלקו השני, המתייחס לאירועים שהיו לאחר מעצרו של הנאשם, מיוחסות לנאשם עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים.

42. לגבי חלקו הראשון של האירוע - אין מחלוקת על כך שהנאשם נכח בזירת האירוע; אין מחלוקת על כך שבין המתלוננים לבין הנאשם היה וויכוח, שהביא להתנגשות אלימה בין הצדדים; אין מחלוקת על כך שבסוף האירוע היה המתלונן פצוע בידו - ולעניין זה השאלה כיצד נפצע; אין מחלוקת על כך שבסוף האירוע נופצה דלת הזכוכית בחדר הכביסה בביתו של הנאשם, והשאלה היא על ידי מי. המחלוקת המרכזית היא בשאלה מי נהג באלימות כלפי מי - האם הנאשם כלפי המתלונן, כטענת המתלוננים, או המתלונן, חבריו ובני משפחתו כלפי הנאשם, כטענת הנאשם ואשתו.

43. לגבי חלקו השני של האירוע - השאלה העומדת להכרעה היא האם, כפי שנטען על ידי המאשימה, הנאשם תקף שוטר ואיים עליו, או שמא השוטר הוא זה שתקף את הנאשם בעודו אזוק, ללא כל הצדקה, כטענת הנאשם.

אירוע הדקירה

44. במהלך הדיונים בבית המשפט, העידו מטעם המדינה תשעה עדי ראיה, ובהם המתלוננים (להלן: "**משפחת המתלונן**"), על כך שהנאשם דקר את המתלונן בסכין.

שני עדים - הנאשם ואשתו, הציגו גרסה שונה, לפיה הנאשם לא דקר את המתלונן, אלא הוא זה שהותקף על ידי אנשים ממשפחת המתלונן.

גרסת משפחת המתלונן: גרסת עדי התביעה, באופן כללי, למעט הבדלים לא מהותיים, זהה, ולפיה בעת שהם ישבו בגינת ביתו של המתלונן, חלקם בברכה וחלקם מחוצה לה, יצא הנאשם מביתו באגרסיביות ואמר שהם מפריעים. אליה צרפתי היא זו שניהלה את עיקר השיח מולו וניסתה להרגיע אותו. הנאשם הוציא רמקול מביתו לחצר, כדי להרעיש למשפחת המתלונן, אך לא הצליח להפעילו. הוויכוח בין הצדדים נמשך ואילו הצטרפו המתלונן ואשתו של הנאשם, עד שהנאשם נכנס לביתו ויצא בריצה לכיוון החומה. אשתו ניסתה לבלום אותו אך הוא הדף אותה, רץ לכיוון החומה זינק עליה וחתך את המתלונן בידו. לאחר הדקירה הוא ואשתו נכנסו לביתם והגיפו את התריסים.

גרסת הנאשם ואשתו: היות שבנם התינוק ישן, יצא הנאשם לבקש שקט מהשכנים בצורה מנומסת. המתלונן ושאר הנוכחים החלו לקלל אותו והוא השיב להם בקללות. הוא נכנס לביתו להוציא רמקול כדי להרעיש להם, וכשיצא החוצה עם הרמקול, חמישה מהם קפצו לגינתו ותקפו אותו. הוא תפס את אשתו ושניהם יחד נמלטו אל תוך ביתם והגיפו את התריסים.

45. עדויותיהם של עדי התביעה - המתלונן ואשתו, ויתר הנוכחים באירוע, סך הכל תשעה במספר, היו אמינות. העדים העידו על שראו, כל אחד מנקודת המבט שלו. בזמן האירוע היה כל אחד מהם במקום אחר, בגינה או בבית. בשלב הדקירה היו כולם בחוץ וראו את המתרחש. ככלל, עדותם זהה באשר לפרטים הנוגעים למהלך האירוע. ישנם הבדלים בין העדויות השונות, אך לא מדובר בהבדלים מהותיים, מדובר בהבדלים הנובעים מהמיקום בו היה כל עד בזמן האירוע, מנקודת המבט שלו, ובמה שקלט כל עד בחושיו.

46. עדויות הנאשם ואשתו, לעומת זאת, לא היו אמינות ואין עקביות.

47. זאת ועוד, המאשימה הציגה מספר ראיות המחזקות את עדותם של עדי התביעה.

48. ראשית, תמונת ידו הפצועה של המתלונן, בה נראה חתך עמוק, הנראה כחתך שנעשה בסכין חדה (ת/1).

49. שנית, תלונת המתלוננים, באשר לדקירה שדקר הנאשם את המתלונן, היא תלונה מיידית - ועלתה כבר בהודעות על האירוע למשטרה בסמוך לאירוע - ת/4ב:

המתלוננת התקשרה למוקד 100 ביום האירוע בשעה 14:14 - בשיחה נשמעות צעקות, המוקדנית שואלת את המתלוננת מה קרה, והמתלוננת אומרת "**אני חייבת משטרה דחוף לצור הדסה... השכן דקר את בעלי... הוא הוציא סכין מהבית ודקר את בעלי...**".

שלוש דקות מאוחר יותר, התקשר למוקד העד אלכס זולטובסקי. על פי ההקלטה, אמר העד למוקדנית "**עכשיו לדוכיפת 7 צור הדסה, יש פה מישהו פצע בן אדם יש סכין, עכשיו לדוכיפת 7 צור הדסה וצריך לפה אמבולנס דחוף הבן אדם פצוע פה... יש פה שכן שהשתולל פה עם סכין ודקר פה בן אדם כל היד שלו פתוחה... כן, דקר פה בן אדם היד שלו פתוחה... זריז לפה אמבולנס וניידת. דחוף... הוא עכשיו איי פה בתוך הבית כולו מטפף דם, זריז לפה אמבולנס, אמבולנס וניידת דחוף...**".

המתלוננת מסרה גרסה זוהי גם לשוטרי אריאלי, אשר שוחח עמה כאשר הגיע למקום האירוע, בסמוך מאוד לאירוע ועוד לפני שהמתלונן פונה מהמקום לקבלת טיפול רפואי (נ/6).

גם המתלונן מסר גרסתו בסמוך מאוד לאירוע - עם הגיעו לטיפול רפואי בבית החולים שערי צדק בירושלים, מסר המתלונן כי החתך ביד, באמה הימנית, נגרם מדקירת סכין שדקר אותו שכן - ת/19, ת/19א.

קבלת גרסת הנאשם, משמעותה שתוך כדי האירוע, בשעה שידו של המתלונן חתוכה ונוטפת דם, תיאמו העדים ביניהם להתקשר למשטרה ולמסור גרסה שקרית, בה המשיכו לאחר מכן בשעה שהפצוע עדיין במקום ובהמשך בבית החולים - אפשרות כזו איננה סבירה ואיננה תואמת את הדחיפות העולה מתמליל ההקלטות.

50. לגרסת המתלוננים חיזוק גם בעדותו של בן ביטון. העד, שעדותו הייתה אמינה, הגיע למקום האירוע לאחר הדקירה, הוא ראה את הנאשם עם סכין בידו מעבר לדלת זכוכית בתוך ביתו, לדבריו רצה להבריח את הנאשם חזרה לתוך הבית, ולכן נכנס לגינת הנאשם ובעט בדלת הזכוכית בביתו של הנאשם. כתוצאה מכך נפצע העד ברגלו. לדבריו הוא היה שם לבדו, אביו נכנס אף הוא לחצר של הנאשם, רק כדי לסייע לו לעבור את הגדר חזרה לגינת המתלונן.

עדויות של העד סותרת את גרסת הנאשם באשר לתקיפתו בתוך החצר שלו על ידי המתלונן ומספר אנשים מבני משפחת המתלוננים שעברו את הגדר המפרידה בין החצרות.

עמוד 25

לעדוּתוֹ של בן חיזוק בעדות השכנים יוסף ואפרת מסילתי, שהוזעקו למקום על ידי הנאשם ואשתו - בהתאם לעדותם, בשעה שהם שהו בדירת הנאשם, הם שמעו קול ניפוץ של זכוכית. לטענת העדה אפרת מסילתי, מיד לאחר ניפוץ הזכוכית היא שמעה צעקה "איזה מטומטם אני, בעטתי בזכוכית". הדברים תואמים את עדותו של בן ביטון.

51. חיזוק נוסף לגרסת המתלוננים יש בבדיקות הדם שנמצא בזירת האירוע.

לבקשת ב"כ הנאשם, נלקחו דגימות דם מהזירה, ונעשתה השוואה לדמו של המתלונן. בבדיקה נמצא כי ה-DNA של המתלונן תואם לחומר שנדגם מהחומה המפרידה בין החצרות. לא נמצאה התאמה לחומר שנדגם מחלון הזכוכית השבור מביתו של הנאשם (ת/25). חוקר מז"פ, רס"מ אברהם ניצן, הבהיר בעדותו כי לקח דגימת דם אחת בלבד מהחלון השבור, הוא לא זכר לומר מאיזה חלק של החלון, להערכתו הדגימה נלקחה מחלקו התחתון. לדבריו, כאשר הוא מגיע לזירת עבירה, הוא מחפש ממצאים שנראים לו רלוונטיים. ככל ויש ממצא שלא דגם, כנראה שסבר שהוא לא רלבנטי לחקירה ועל כן אין צורך לדגום אותו. לדבריו הוא לא ראה יותר ממוקד דם אחד בזירה ועל כן זה מה שהוא דגם.

יצוין כי לטענת ב"כ הנאשם, לפיה היה יותר ממוקד שבר אחד בדלת הזכוכית השבורה, לא הובאה כל ראיה. רס"מ ניצן אמר בעדותו כי אינו מומחה לזכוכית ועל כן אינו יכול לומר אם יש נקודת שבר אחת או שלוש. מאחר שהניח כי החלון נשבר בבעיטה, דגם אותו בנקודה אחת בלבד. כאמור, הממצאים מנקודה זו הושוו לדגימה שנלקחה מהמתלונן ולא תאמו.

בסיכומי של דבר, לא נלקחה דגימה מחלקו העליון של החלון השבור, אך זו שכן נלקחה, איננה מדמו של המתלונן. לעומת זאת, על החומה נמצא, כאמור, דם התואם למתלונן - והדבר תואם את גרסת המתלונן לגבי האירוע.

52. כאמור, גרסת הנאשם ואשתו לא הייתה אמינה, והיא מעלה תהיות:

א. במהלך הדיונים בבית המשפט הועלו טענות שונות באשר לגובה החומה המפרידה בין החצרות.

בחקירתו בבית המשפט טען הנאשם כי יש לו סרטון המראה שהחומה מהצד שלו היא בגובה 1.73 מטר. לדבריו הגובה שלו הוא 1.74 מטר. כן נטען כי החומה מצד הגינה שלו, גבוהה יותר מהקרקע מאשר בצד של המתלוננים. על כן, לטענת הנאשם, הוא לא יכול היה לקפוץ על הקיר ללא סולם או כיסא.

טענה זו של הנאשם, איננה עולה בקנה אחד עם טענתו לפיה חמישה גברים ממשפחת המתלוננים קפצו מעבר לחומה לחצר שלו, תקפו אותו, ועברו את החצר חזרה. ככל שלא ניתן לעבור את החומה בשל גובהה - הדבר חל גם על המתלוננים, מה גם שהנאשם ואשתו טענו כי התקיפה נמשכה מספר שניות, במהלכן קפצו חמישה גברים מעל החומה, תקפו אותם וחזרו לצידה השני של החומה.

בהערת אגב יצוין כי בסיכומי טען ב"כ הנאשם טענות שונות באשר לגובה החומה על פי מדידות, טענות שלא הובאה להן ראיה ולא ניתן להסתמך עליהן.

ב. אשתו של הנאשם תיארה בעדותה בבית המשפט, כי השכנים קפצו לגינה, משכו את הנאשם,

היכו אותו, שרטו אותו, קרעו לו את החולצה ונתנו לו מכות יבשות. כשהתבקשה להרחיב אמרה שהיו אגרופים והיו בעיטות, בחלק העליון של הגוף. תמונות של הנאשם אינן מעידות על חבלות כמתואר, והסימנים המופיעים בהן יכולים להתאים למאבק המתואר בין הנאשם לבין אשתו, שניסתה למנוע ממנו להגיע לחומרה, ולקפיצה על החומה, כמתואר על ידי המתלוננים (ת/22).

יצוין עוד כי בשיחתה הטלפונית של אשתו של הנאשם למשטרה לאחר האירוע בשעה 14:38, אמרה כי "יש פה חבורה גברים ונשים שיכורים... מול הבית שלנו, הם שברו לנו את החלון ואיימו עלינו..." לא נאמר בשיחה זו דבר על אלימות פיזית.

כך גם בשיחה מאוחרת יותר למשטרה, אז אמרה "הם שברו לנו את כל הדלת, הם שברו לנו את הדלת של הבית ... זכוכיות, נכנסו לנו לתוך הבית..." ובהמשך השיחה: "... הם עצרו את בעלי אני רוצה גם להגיש תלונה הם חייבים להכניס אותי... אותי תקפו... אותי תקפו... נכנסו לתוך הבית" ולא דיברה על אלימות כלפי בעלה הנאשם.

ג. הדיווח הראשון למשטרה על האירוע היה בשעה 14:14 בשיחה שקיימה אליה ביטון, אשתו של המתלונן, אשר אמרה שבעלה נדקר.

הנאשם העיד כי מיד לאחר שהוא ואשתו הותקפו, אשתו התקשרה למשטרה, והוא היה לידה בזמן שהתקשרה. מתיעוד השיחות למשטרה, כמו גם מעדותה של שגית חסון, אשתו של הנאשם, ניתן להבין שלא כך היו הדברים. שגית אמנם התקשרה למשטרה, אך רק כ-20 דקות לאחר שיחתה של אליה ביטון.

ד. הנאשם טען כי לא ידע שהיו פצועים בצד המתלונן. בהתאם לדו"ח השוטר יאיר כהן (ת/11) - כאשר הגיעו לעצור אותו והודיעו לו שהוא עצור בחשד לדקירה, הוא אמר להם "...הם תקפו אותי אני לא דקרתי אף אחד הוא נחתך מהזכוכיות של החלון ששבר..." כשנשאל על כך בבית המשפט השיב הנאשם: "אני שיערתי שמהחלונות, אין משהו אחר אם אתה שומע נפיצות של זכוכיות מה תחשוב?" וטען שלא ידע שהמתלונן הוא זה שנפצע, לא ראה אף אחד. התגובה מפתיעה, בהתחשב בכך שהנאשם לטענתו לא ידע כי מישהו נפצע.

53. הנאשם ואשתו טענו כי המתלונן ואורחיו היו שתויים ואלי גם מסוממים. הם לא ראו סמים במקום, אך לדבריהם, מהאופן בו הם התנהגו, הם כנראה גם השתמשו בסמים, בנוסף לאלכוהול. במהלך הדיונים בבית המשפט נשאלו עדי התביעה אם שתו אלכוהול, חלק מהגברים השיבו כי שתו בירה ואולי וויסקי, הנשים לא שתו כלל. לא הוצגה על ידי ההגנה שום אסמכתא לכך שמי מהנוכחים באירוע היה בגילופין באותה עת, והדבר אף לא עולה בדו"חות השוטרים שהגיעו למקום מיד לאחר האירוע.

54. נוכח כל האמור לעיל, אני מקבלת את גרסת עדי התביעה ודוחה את גרסת עדי ההגנה, וקובעת כי הוכח שהנאשם דקר את המתלונן ופצע אותו בסכין, כנטען בכתב האישום.

אירוע המעצר

55. כאשר השוטרים הגיעו לביתו של הנאשם כדי לעצור אותו, בהתאם לדיווחיהם (ת/11, ת/29), הוא התלווה אליהם ללא התנגדות מיוחדת, וההפרעה היחידה למעצרו הייתה מאשתו. השוטרים הכניסו את הנאשם לניידת המשטרה, כשהוא אזוק בידיו, והתבקשו להמתין להגעתו של השוטר אריאלי, אשר היה ראש המשמרת באותה עת.

כאשר השוטר אריאלי הגיע, הוא ניגש לנאשם שהיה בניידת והחל לשוחח עמו.

עד כאן יש הסכמה בין הצדדים לגבי האירועים, והחל משלב זה הדעות חלוקות:

גרסת השוטר אריאלי - לדברי העד, הוא שאל את הנאשם מה קרה "כדי לקבל תמונת מצב של שני הצדדים" והנאשם בתגובה ירק עליו, קילל אותו וסירב לענות. מאחר שהנאשם ירק עליו, דחף העד לדבריו את ראשו של הנאשם פנימה. הנאשם תקף אותו ובעט עם רגליו. בשלב מסוים יצא הנאשם מהניידת והתכוון "לנגוח" בו עם ראשו, והוא תפס אותו כדי למנוע זאת ממנו. הנאשם אמר לו שהוא ומשפחתו מכירים אותו, כי הוא (הנאשם) שייך לארגון של חומי בנימין והוא (השוטר) ישלם על כך. הוא הצליח להחזיר את הנאשם לניידת, אך הנאשם המשיך לבעוט. הוא אמר לו שאם לא יירגע, הוא יפעיל נגדו טייזר. כשהנאשם לא נרגע הוא הפעיל את הטייזר פעם אחת, ולאחריו הנאשם נרגע וניתן היה לנסוע איתו לתחנת המשטרה.

במהלך האירוע הגיעו למקום בני משפחתו של הנאשם, אמרו לו שהם מכירים אותו ויודעים מיהו, וכי הוא ישלם על כך. הוא ראה שצילמו אותו בטלפונים שלהם ואף נתן לאחת מהם, לבקשתה, את פרטיו, מאחר שביקשה להתלונן עליו.

גרסת הנאשם - הוא ישב אזוק בניידת. השוטר אריאלי הגיע למקום, שאל אותו אם הוא "בא לעשות בעיות" וסטר לו. בתגובה קילל את השוטר, אך לא נהג באלימות, ואז השוטר הפעיל נגדו את הטייזר. בני משפחתו עמדו בסמוך ותיעדו את האירוע.

56. לאירוע זה היו מספר עדים: השוטר יאיר כהן, השוטר עמית לוי, יהושע סידוף - חמיו של הנאשם, ומורן סידוף-טובאי - גיטתו של הנאשם.

בהתאם לעדותו של השוטר לוי, כאשר השוטר אריאלי הגיע למקום, הוא ניסה לדבר עם הנאשם והנאשם סרב לדבר איתו. הנאשם התעצבן, השתולל עם הרגליים וניסה לצאת מהניידת עד שהצליח. כיוון שהוא פחד שהנאשם יתקוף את השוטר אריאלי, הוא יצא ונעמד לצידו. הוא לא ראה את השוטר אריאלי סוטר לנאשם, ראה שהנאשם ירק כלפי השוטר אריאלי ובעט ברגליו.

השוטר עמית כהן העיד כי ראה את הנאשם יורק על השוטר אריאלי. הוא לא ראה את השוטר אריאלי סוטר לנאשם או נוהג כלפיו באלימות. כאשר הנאשם יצא מהניידת, הוא יצא אחריו מחשש שיתקוף את השוטר אריאלי. הוא עמד עם הגב כלפי הנאשם והשוטר אריאלי כדי להרחיק מתקהלים מהאזור, ועל כן לא שמע את חילופי הדברים ביניהם.

57. עדת ההגנה מורן סידוף - טובאי הגיעה למקום לאחר שהאירוע החל (ככל הנראה בשלב בו הוחזר הנאשם לניידת לאחר שיצא ממנה). בהתאם לעדותה, כשהגיעה ראתה את הנאשם אזוק בניידת ואת השוטר מורן אריאלי סוטר לו. היא מכירה השוטר אריאלי משירות משותף במג"ב. לטענתה היא לא דיברה עם השוטר אריאלי, אך ראתה שהוא

זיהה אותה. אביה התקרב לנאשם כדי לדבר איתו ולנסות להרגיע אותו. השוטר אריאלי נגש לרכב סמוך, הוציא משם טייזר והפעיל אותו כלפי הנאשם, ולטענתה שמעה את הנאשם צועק "איי". היא תיעדה את התנהלות הדברים בטלפון הסלולרי שלה.

58. עד ההגנה יהושוע סיידוף, אביה של מורן, שמע את הנאשם צועק ומקלל. הוא התקרב לרכב ולדבריו ראה שהשוטר מכה את הנאשם באגרופים, בבטן, בגב וברגל. לאחר מכן, השוטר הלך לרכב שהיה בסמוך, הביא טייזר, כיוון אותו כלפי הנאשם ואז הוא שמע זמזום ושמע את הנאשם צועק "איי". גם הוא, בדומה לבתו, זיהה את השוטר אריאלי. כשהעד נשאל על כך שבשונה ממנו, בתו ראתה שהשוטר אריאלי סטר לנאשם, השיב שהיא עמדה בזווית אחרת ולא ראתה את מה שהוא ראה.

59. עדויותיהם של עדי ההגנה מורן ויהושוע סותרות זו את זו וסותרות את גרסת הנאשם.

בהודעותיו במשטרה, ת/14 ו- ת/15, ובעדותו בבית המשפט, אמר הנאשם שהשוטר נתן לו "סטירה". מדובר בסטירה בלשון יחיד ולא בלשון רבים. הן במשטרה והן בבית המשפט הנאשם לא טען כי היכו אותו באגרופים.

כמו כן, בהודעתו במשטרה אמר הנאשם שהשוטר אריאלי לא באמת הפעיל כלפיו את הטייזר אלא רק העמיד פנים שהוא עושה זאת. כשנשאל על כך במהלך חקירתו בבית המשפט, אמר הנאשם כי השוטר אריאלי הפעיל את הטייזר, אך הוא הרחיק את הרגל ועל כן לא נפגע.

כל העדים הסכימו שהופעל טייזר על ידי השוטר כלפי הנאשם, והשוטר אריאלי עצמו אמר ודיווח שהפעיל טייזר כדי לרסן את הנאשם, אך מורן ויהושוע שניהם אמרו ששמעו את הנאשם אומר "איי", בעוד שהוא טען שכלל לא נפגע מהטייזר.

בנוסף יהושוע העיד כי לאחר שהשוטר היכה את הנאשם, הוא נכנס לרכבו וברח מהמקום. הראיות מעידות שלא כך פני הדברים - לאחר שהנאשם פונה מהמקום, חזר השוטר לזירת האירוע.

60. עדותו של הנאשם גם בעניין זה איננה מהימנה. לעומת זאת, עדותו של השוטר אריאלי הייתה מהימנה. השוטר תיעד את האירועים מיד לאחר האירוע, בדו"ח שכתב, נ/6. תיאור האירוע בדו"ח זהה לזה שעלה מעדותו של העד בבית המשפט.

יתרה מכך, השוטר אריאלי העיד כי ידע וראה שמספר אנשים מצלמים את האירוע בטלפונים, וכי אף נתן לאחת הנוכחות במקום את פרטיו, מאחר שרצתה להגיש נגדו תלונה במשטרה. בנסיבות אלה, קשה להניח כי השוטר ינהג באליומות שאיננה מוצדקת מול המצלמות.

61. עדותו של השוטר אריאלי נתמכת בעדותם של שני השוטרים שתיארו דברים דומים, ואמרו שחששו כי הנאשם יתקוף את השוטר אריאלי.

62. עדותו מקבלת חיזוק משני דיווחים שנשלחו בזמן אמת למערכת שירת הסירנה: בשעה 14:46 דווח ש"יהודה

401 מוסר כי במהלך תחקור במקום של החשוד הנ"ל התחיל לתקוף אותו ירק עליו היה שימוש בשוקר, השתלטו על החשוד". דיווח נוסף בשעה 14:47: "לציון כי היה שימוש גם בטייזר וגם בשוק, לאחר שהדוקר תקף וירק על השוטרים".

63. הנאשם בחקירתו במשטרה טען כי לא יכול היה לצאת בעצמו מהניידת, כיוון שידייו היו אזוקות. עם זאת, לגרסת השוטרים כהן וליון, הנאשם יצא בעצמו מהניידת, והם יצאו מיד אחריו כיוון שחששו שהוא יתקוף את השוטר אריאלי.

64. הנאשם טען כי השוטר אריאלי הגיע אליו, סטר לו והפעיל כלפיו טייזר, מבלי שהוא עשה לשוטר דבר. הנאשם לא התייחס כלל לכך שיצא מהניידת, וההסבר היחידי שהציע לכך שהשוטר אריאלי לדבריו תקף אותו, הוא שזו לא פעם ראשונה שאזרח מותקף על ידי שוטר ושיש לו ראיות לכך שהשוטר אריאלי תקף אנשים נוספים. הנאשם לא הצביע על מניע כלשהו של השוטר אריאלי לתקוף אותו, גרסתו איננה אמינה, ואני מעדיפה את גרסת השוטר לגבי האירועים.

65. מטעם הנאשם הוצג כראיה סרטון שצולם על ידי מורן, גיסתו של הנאשם (ת/7).

מצפיה בסרטון, רואים בתחילתו את השוטר אריאלי כשהוא על יד הרכב השני, מביא את אקדח הטייזר. ברקע שומעים את הנאשם מקלל ואת אמילי, גיסתו של המתלונן צועקת שוב ושוב שהנאשם דקר את אח שלה ואת גיסה, כשמורן, צלמת הסרטון מנסה להשתיק אותה.

כמו כן, רואים את הנאשם כשהוא מנסה לצאת מהניידת, וחמיו יהושוע דוחף אותו פנימה.

בסרטון ניתן לראות את השוטר אריאלי חוזר לניידת עם הטייזר. לא ניתן לדעת מהסרטון אם הטייזר אכן הופעל. שומעים צעקה של הנאשם, ושומעים את השוטר אריאלי אומר לנאשם שהוא עדיין לא הכאיב לו והוא כבר צעק.

בסרטון לא רואים את השוטר סוטר לנאשם.

על אף הטענה כי הסרטון מתעד את המפגש בין השוטר אריאלי לנאשם, הסרטון מתחיל מאמצע האירוע, ורובו מתעד את ההתרחשות מחוץ לניידת.

האירועים מסביב והצעקות הנשמעות ברקע תומכות בעדויותיהם של השוטרים כהן וליון לפיהן היה צורך להרחיק את הנוכחים ממקום האירוע, ובעדותו של השוטר אריאלי לפיה צעקו לעברו צעקות ואף איימו עליו. כמו כן, ניתן לראות שעל אף שהנאשם טען כי לא יכול היה לצאת מהניידת בעצמו בשל היותו אזוק, לא כך הם פני הדברים. אלמלא חסמו השוטרים את הנאשם, הוא היה יוצא שוב. מהסרטון עולה גם שהיה לנאשם חופש תנועה נרחב יחסית במושב האחורי של הניידת עם אפשרות לזוז מצד לצד, או לבעוט.

66. בנסיבות אלה, אני מקבלת את גרסתו של השוטר אריאלי, וקובעת כי במהלך האירועים המתוארים, הנאשם הוא זה שתקף את השוטר, קילל אותו ואיים עליו והנאשם לא הותקף על ידי השוטר כנטען על ידי עדי ההגנה.

העבירות העולות מהראיות

67. העבירה הראשונה המיוחסת לנאשם היא חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק:

329. (א) העושה אחת מאלה בכוונה להטיל באדם נכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה, או להתנגד למעצר או לעיכוב כדון, שלו או של זולתו, או למנוע מעצר או עיכוב כאמור, דינו - מאסר עשרים שנים:

(1) פוצע אדם או גורם לו חבלה חמורה, שלא כדון;

68. בעבירה זו יש להוכיח כי לנאשם היתה "כוונה מיוחדת": "אכן, הרשעה בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה מחייבת, בין היתר, הוכחתה של כוונה מיוחדת 'להטיל באדם נכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה'. מאחר שמדובר ביסוד סובייקטיבי מובהק, הרי שכוונה זו נלמדת בדרך כלל ממעשה התקיפה עצמו, באמצעות 'חזקת הכוונה' (או 'הנחת הכוונה'), שהיא כידוע חזקה ראייתית-עובדתית לפיה אדם מתכוון, על דרך הכלל, לתוצאות הטבעיות של מעשיו" (ע"פ 3799/14 כאמל אבו שנב נ' מדינת ישראל, (17.8.2015)). יש להוכיח, כי במעשיו התכוון הנאשם לגרום לחבלה חמורה בגופו של המתלונן. "נמצא כי העבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א) לחוק העונשין מבטאת את רמת החומרה הגבוהה ביותר של 'גרם חבלה' לגופו של אדם וזאת לאו דווקא בשל חומרת החבלה הנגרמת בפועל, אלא בשל 'הכוונה המיוחדת' הטומנת בחובה סיכון ממשי של גרימת חבלה גופנית קשה. דהיינו, אין דרישה להצביע על נזק פיסי רב, סעיף 329 דורש קיומה של 'כוונה מיוחדת' המלווה את התנהגות העושה לגרום לתוצאה אסורה" (ת"פ (ב"ש) 8193/05 מדינת ישראל נ' אלבז שי, (22.04.2007)). "...בהתאם לסעיף 20(ב) לחוק העונשין, 'לענין כוונה, ראייה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוה כמטרה לגרמן'. סעיף זה, אשר מתייחס לעבירות תוצאתיות, חל בענייננו... לפיכך, לצורך הוכחת הכוונה המיוחדת, ניתן להסתפק בכך שהמערער צפה, כאפשרות קרובה לוודאי, כי פעולותיו יגרמו לחבלה חמורה באדם" (ע"פ 5184/14 פלוני נ' מדינת ישראל, (3.8.2016)).

69. בענייננו, נוכח נסיבות העניין, בהתחשב בהשתלשלות האירועים והרקע להם - רעש שעשו המתלוננים בחצר ולא מעבר לכך, ונוכח העובדה שהתקיפה עם הסכין הייתה ספונטנית ולא מתוכננת, והתקיימה תוך שהנאשם מטפס ומתכופף מעל לגדר, כשהסיכוי לפגיעה חמורה אינו ברמה גבוהה, לא הוכחה הכוונה המיוחדת, ולפיכך יש להרשיע את הנאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 + 335(א)(1) לחוק.

70. העבירה השנייה המיוחסת לנאשם היא תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק:

"274. התוקף שוטר והתקיפה קשורה למילוי תפקידו כחוק ונתקיימה בו אחת מאלה, דינו - מאסר עד חמש שנים ולא פחות משלושה חדשים:

(1) התכוון להכשיל את השוטר בתפקידו או למנוע או להפריע אותו מלמלאו;

71. העבירה מתייחסת למפגש של הנאשם עם השוטר אריאלי. כמפורט לעיל.

משנתקבלה גרסת השוטר, לפיה הנאשם, שהיה עצור, ירק עליו ובעט בו, כאשר הגיע לתחקר אותו בניידת, הרי זו תקיפת שוטר הקשורה למילוי תפקידו.

הנאשם, אשר הכחיש את המיוחס לו וטען כי השוטר הוא שנקט באלימות כלפיו, לא נתן הסבר למעשיו. בהיעדר רקע אחר למעשה, ונוכח דברי השוטר כי הנאשם קילל אותו ואמר לו שאינו מעוניין לדבר איתו - לא נותרה אפשרות מלבד כוונה של הנאשם להפריע לשוטר אריאלי למלא את תפקידו.

72. העבירה השלישית אותה מייחסת המאשימה לנאשם היא עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק:

"192. המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים."

73. בהתאם לעדותו של השוטר אריאלי בבית המשפט, הוא איום הן על ידי הנאשם והן על ידי בני משפחתו של הנאשם. לטענתו, בזמן שהנאשם יצא מהניידת ונעמד מולו, אמר לו הנאשם שהוא משתייך לארגון של חומי בנימין ושהוא "ישלם על זה". בני המשפחה מסביב אמרו לשוטר שהם מכירים אותו, הם יודעים היכן הוא מתגורר ו"הוא ישלם על כך".

בחקירתו במשטרה אמר הנאשם כי חומי בנימין הוא דודו, אבל הם לא בקשר והוא לא משתייך לארגון שלו. הסבר זה שניתן במשטרה לאחר האירוע, אינו רלוונטי, שכן אופי הדברים נבדק על פי הזמן והנסיבות בהם נאמרו, וזאת בשעה שהנאשם נהג באלימות כלפי השוטר.

74. יצוין כי המבחן באיום הוא מבחן אובייקטיבי: **"המבחן לקביעה אם מדובר באיום הינו מבחן אובייקטיבי, ובחינת תוכן הביטוי אינה מנותקת מהנסיבות שאפפו את אמירת הביטוי ומהאופן בו הוא נקלט... המבחן הינו מבחן אובייקטיבי של אדם סביר ולא על פי ההרגשה הסובייקטיבית של האדם אליו כוונו הדברים"** (ע"פ (ב"ש) 38759-05-14 יניב זגורי נ' מדינת ישראל, (21.1.2015)).

75. מדובר בדברי איום ממשיים, ממי שלדבריו משתייך לארגון עברייני, כלפי מי שמכירים אותו, יודעים למצוא אותו, והוא ישלם על מעשיו.

סיכום

76. נוכח האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המפורטות להלן: חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 + 335(א)(1); תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(1) לחוק; ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

ניתנה היום, ב' אב תש"פ, 23 יולי 2020, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**